

AKŞAM– Markar ESAYAN

ABD İçin Yeni Şeyler Söyleme Vakti...

Suriye’de sorunların temelini ABD’nin PYD/PKK’yı Türkiye yerine müttefik seçmesi oturmuş durumda. Bu durum, gitgide, Suriye’de siyasal geçiş ve nihai barışın da önünde en büyük engel haline gelecek. Öyle ki, bu ısrar sürerse, Time’in yalnızlığını kapak yaptığı ABD, Suriye’de terör örgütleriyle iş tutan ülke olarak çok zor bir pozisyonda tek başına durmak zorunda kalacak.

Bu durumun ABD için bile dünya kamuoyu önünde sürdürülebilirliği yoktur. Soçi/Astana süreçlerinin Cenevre/Viyana süreçleri ile şu andaki en büyük uyumsuzluğu, ABD’nin bu yanlış yerdeki pozisyonudur. ABD, Cenevre/Viyana süreçlerini Suriye’deki kendi yanlış pozisyonunu devam ettirmek için bir kaldıraç olarak kullandığı müddetçe, bu süreç de etkisini yitirecektir.

ABD’nin Suriye’nin kuzeyinde PKK bazlı bir terör koridorunu meşrulaştırma gayreti çökmüştür. Başarısız olan bir süreci yeniden umutsuzca diriltmeye çalışmak siyasal güçsüzlük olarak algılanır. Tabii ki 2019 seçimlerinde Türkiye içindeki güçlü yerli/milli iktidarı sürçtürerek bir soluklanma umma yoluna da gidilebilir. Ancak seçimlere 21 ay süre vardır ve Türkiye bu süre boyunca hiçbir şekilde eli kolu bağlı beklemeyecektir.

Dolayısıyla, yüksek bir siyasi aklın, bu yanlış yoldan dönmesi ve Suriye/Irak konusunda Türkiye ile müttefik ilişkisine geri dönmesi gerekir. Bunun işareti Tillerson’dan gelen yaklaşık altı yıl gecikmeli güvenli bölge önerisi değildir. Önerinin ne anlama geldiği açıktır. Türkiye gövdesiyle bu alana müdahil olduktan, bunca bedel övendikten sonra ABD’nin atacağı adımlar böyle olmamalıdır.

Yönetim zaafı yanında, belli ki ABD’deki kimi çevreler PKK/PYD projesine çok fazla parasal yatırım yapmış, siyasi risk almışlardır. Belli ki bu yatırımın buharlaşıyor olması hazmedilememektedir. Ama Dışişleri sözcüsünün ifadeleri ama CIA’in sitesinde değişen tanımlamalara göre de, PYD eşittir PKK’dır ve ABD, terör listesinde olan bir örgüte muazzam bir destek sunmuştur. Bu

destek, Türkiye 15 Temmuz gibi birçok girişimde çökmediği için meşrulaşamamış, açığa çıkmıştır.

O zaman ABD için artık yeni şeyler söyleme ve yapma zamanıdır. Gerçekçilik bir devletin büyük olmasının da, büyük olarak kalabilmesinin de birinci gereğidir.

AKŞAM –

Murat KELKİTLİOĞLU

CHP’nin Yapamadığını

ÖSO Yapıyor!

Mehmetçik, Türkmen, Arap, Kürt tamamı o coğrafyanın evlatlarından oluşan ÖSO’yla omuz omuza vermiş Afrin cephesinde destan yazıyor. İşte ‘girilmez’ denilen Burseye Dağı’nın nasıl fethedildiğini yüreği vatan için çarpan her fert gibi ‘gururla, onurla’ izledik! Bu gurur duyulması tablodan elbette rahatsız olanlar da var... PKK/YPG’si, planları bozulduğu için çılgına dönen ABD’si ve CHP’nin başını çektiği iç cephedeki birtakım unsurlar...

Diğerlerini anlıyorum da lafa geldiği zaman “Cumhuriyet’i kuran partiyiz” diyerek böbürleneyen bu ana muhalefetin içler acısı hali nedir? Açıktan Afrin operasyonuna karşı çıkmadıkları için dolmuşlar ağızlarına ÖSO’yu, bunun üzerinden iç cephede bozgunculuk yapıyorlar.

Biz Seni İyi Tanırız

Önce Genel Başkan Yardımcısı sıfatı taşıyan Öztürk Yılmaz’ı sürdürdüler sahneye. Sırf sakallı oldukları, dillerinden ‘Allah-u Ekber’ düşmediği için terörist ilan etti ÖSO’yu. Bol keseden salladı katıldığı

programda... **“Türkiye’nin kimseye ihtiyacı olmadığından” filan dem vurdu.**

Musul’daki konsolosluk DEAŞ

saldırısına uğradığında, **“Konsolos ben değilim”** diyecek kadar korkak tutum aldığı unuttu ya da Bakan Çavuşoğlu’nun açıkladığı gibi, **“Bu bakanlıkta bir tek AK Partili varsa, o da benim”** diyecek kadar rüzgar gülü olduğunu...

Sonra CHP’nin müptezel vekili Eren Erdem üzerinden ÖSO’yu hedef almaya devam ettiler.

Baktılar yeterince etki yapmadı, bu kez Kılıçdaroğlu aldı sazi eline.
“**Ordumuzun kahramanlığını bir anlamda ÖSO’ya devretmeye çalışıyoruz. Ordu, ÖSO’nun arkasına neden gizlenir, biz bundan rahatsızız**” diyerek ‘kahramanlık’ söylemi üzerinden mücadeleyi hedef almaya kalkıştı. Açıkçası ‘arkasına gizlenmeyi’ en iyi bilen kişinin Kılıçdaroğlu olduğuna tüm Türkiye şahit. Hatırlayacaksınız, “**Bir darbe olursa tankın üzerine ilk ben çıkarım**” demiş, ardından 15 Temmuz gecesi havaalanından tanklara selam vererek kaçmıştı. Millet bedenini işgale siper ederken, o belediye başkanının evinde TV karşısında kahve içmekle meşguldü. Yani ucuz kahramandır kendisi! Bakmayın bugün cephede kaniyle, teriyle mücadele eden ÖSO’ya salladığına...

YeniŞafak – Kemal ÖZTÜRK

Ayarlarınızı Değiştirin: Diplomasi, ABD, Suriye, ÖSO; CHP

Ne oluyor, nasıl olur, inanılır gibi değil’... Son dönmelerde birçok insandan bu hayret cümlelerini duyuyorum. Cümlelerin tamamı etrafımızda ve dünyada olan biteni anlayamadığımızı ifade için kullanılıyor. Sanırım hepimiz, gerçekten bizi şaşkınlığa düşürecek kadar tuhaf gelişmeleri izliyoruz. Aklimız bazılarını almıyor. Bu yüzden çoğu insan gelişmeleri takip etmiyor artık.

Olayları Anlama Ayarları Güncellenmemiş

Ekranlarda izlediğiniz yorumcuların, gazetelerde okuduğunuz yazarların çoğu kez içlerinden aynı cümleleri kurduğunu ama dışarı yansıtmadığını bilin.

Aslında bakarsanız ana muhalefet partisinin de meseleyi anlamadığını da görüyorum. Suriye’yi, Ortadoğu’yu, ABD ile ilişkileri bir türlü kavrayamamasının sebebi hep aynı: Olayları anlama ayarları güncellenmemiş.

Dış politikanın çok geleneksel kodları vardır. İttifaklar, ihtilaflar, müttefikler, düşmanlar ve tarihsel ilişkiler bellidir hariciye arşivlerinde. Ancak şu kadarını söyleyeyim ki, tüm o geleneksel ilişki biçimleri ve kalıpları altüst olmuş durumda.

Dünya İrrasyonel Bir Döneme Girdi

Bununun sebebi, dünya irrasyonel bir döneme girdi ve her şey değişti. Bugüne kadar herkes İngiltere-ABD ittifakının çok güçlü olduğunu bilir değil mi? Oysa şimdi kanlı bıçaklılar. BBC, ABD’nin IŞİD ile işbirliği yaptığını gösterir deliller yayınlıyor, düşünün. ABD’nin ünlü TIME dergisi son kapağında, “Yalnız Amerika” diye yazmış. Dünyada kavga etmediği ülke kalmamış ABD’nin ve şimdi tek başına kalmış.

Uluslararası ilişkilerin geleneksel ittifak kümeleri tamamen değiştiği gibi, ilişki biçimi, araçları, aktörleri de tamamen değişti. Eski bir hariciyecisi olan, CHP Genel Başkan Yardımcısı Öztürk Yılmaz’ın, ‘ÖSO, El Kaide’dir’ demesinin sebebi, sahadaki durumu anlamak için ayarlarını değiştirmemiş olmasıdır. Bu iyi niyetli yorumumdur.

Chp, Bir Kampanyanın Zeminini Mi Oluşturuyor?

Genel Başkan Kılıçdaroğlu Öztürk Yılmaz’a destek verdiğine göre, daha septik bir yorum yapabilirim. Sanırım CHP’nin mezhep saplantısı yine hortladı. Ancak üzülerek yazayım ki, CHP’nin ÖSO açıklamaları, yakında başlayacak olan, ‘Türkiye terör örgütlerine (El Kaide, IŞİD) destek veriyor, onlarla çalışıyor’ kampanyasına zemin hazırlayacaktır.

Dikkat ettiniz mi, CHP ne zaman akli başında siyaset yapsa, devletin ve milletin yanında yer alsın, bir arızalı tip çıkıyor ve bunu bozuyor.

Yeni Dış Politika Tanımı:

Diplomasi, Kurşundan Sonra Gelir

Sadece Türkiye’nin değil, Ortadoğu’da aktör olan tüm ülkelerin diplomasi ve ilişki biçimi değişti artık. Artık dış ilişkileri şöyle tarif etmeliyiz:

Bir ülke, kendi çıkarları için, her ülkeyle, dar alanda, kısa ittifaklar yapabilir. Sahadaki askeri güç, her şeyi belirleyici unsurdur. Diplomasi, kurşundan sonra gelir.

Mesela Afrin’de Rusya ile ittifak yapıyoruz ama İdlib’de hasım durumdayız. ABD PKK/PYD ile müttefik ama bizim Afrin’de onlarla çatışmamıza örtülü destek veriyor. Aynı ABD Münbiç’e girmemize ve aynı örgütle çatışmamıza karşı çıkıyor. Görüldüğü gibi dar alanda, geçici ve birbirinin zıddı politikalar izlenebiliyor artık. İrrasyonel zamanlarda, tüm politikalarda irrasyonel tutumlar beklemek gerekir. Mesela ‘ABD, 50 yıllık müttefikini, 80 milyonluk ülkeyi, büyük ticari ve stratejik ortağı olan Türkiye’yi bırakıp, Suriye’de bir örgütle iş birliği yapmayı tercih eder mi?’ diye on yıl önce sorulsa, ne derdik? ‘Akla zarar’ derdik. Ama oldu.

Sahada Kuvvetli Olan, Masada Kartları Dağıtır

Akla zarar daha ne kadar çok olay oluyor etrafımızda. Rusya’nın, İran’ın, Suudi Arabistan’ın, yaptıklarına bir bakın... Akıl alacak gibi değil. Bu yüzden olayları anlamak için dış politikada, siyasette, iletişimde ayarlarımızı tamamen değiştirmemiz gerekir. Bu ayarlara göre, esnek, hızlı, etkili ve sonuç odaklı politikalar üretmeliyiz. Sahada ordusu, istihbaratı, yani bileği kuvvetli olan, masada kuralları belirler, kartları dağıtır. Bunu hiç ama hiç unutmamalıyız.

YeniŞafak –

Tamer KORKMAZ

Putlar Yıkılırken...

ABD’nin adı “Amerika Yalnızlık Devletleri” oldu! Amerikan “Time” dergisi “Yalnız Amerika” kapağı ile çıktı. Trump’ın Beyaz Saray’daki bir yılının ardından “ABD’nin yalnızlaştığını ve en önemli müttefiklerinden bile uzaklaşmaya başladığını” yazan dergi, “ABD’yi tek başına kalmış bir ülke olarak” tasvir etti!

Time’in kapağı, “Donald Trump’ın suyunun ısındığının” habercisi gibi duruyor. “The Post” ile “Mark Felt: Beyaz Saray’a Yıkım Getiren Adam” adlı filmler; 1974’te istifa etmek zorunda kalan Başkan Nixon’ı tam da

bu dönemde sopaladığına göre, Hollywood’un eliyle verilen dolaylı mesajın da “Time” dergisinin kapağıyla “aynı kapıya çıktığını” düşünebiliriz!

Neyse; biz yine şu yalnızlık meselesinden devam edelim:

Son yıllarda, ısrarla “Türkiye’nin yalnızlaştığından” söz ederek, “Ankara’yı, Washington ve Tel Aviv’e yönlendirmeye” yeltenen içerideki muhtelif etki ajanları; “Putları Amerika’nın malum yalnızlığı” kapak olduğunda birden dut yemiş bülbüle döndüler...

-Eyvahlar olsun!

Ya, şu son birkaç yılı “Ortadoğu’da, Suriye’de ne işimiz var?” diyerek geçiren, Sam Amca’sının kadrolu elemanlarına ne demeli? “Zeytin Dalı Harekatı”nın ardından, kamufle olabilmek için adeta yırtınıyorlar!

“Sayın Cumhurbaşkanı, lütfen çıkarın ülkemizi artık bizi bu Ortadoğu denilen bataklıktan; yüzümüzü yine Batı’ya döndürün!” diye yazan (29 Eylül 2017) Özel Harp Gazetecisi Ertuğrul, mesela...

Afrin harekâtının başlamasıyla birlikte yazısına “Adını koyalım, o çuvalın rövanşı şimdi alınıyor” diye başlık atıyor! (26 Ocak 2017)

Bukalemunluğu, “saklanma” ihtiyacındandır! Peki, Sam Amca’sının bu kaşar dublajcısının 23 Eylül 2017 tarihli yazısına attığı başlık neydi; tam sırası gelmişken onu da hatırlayalım...

Irak ve dahi Suriye’ye yönelik muhtemel bir sınır ötesi harekât için “Bir adım içeriye girerseniz dünya karşınıza dikilir” diyordu! En başta, -put yapıp taptığı- Amerika’sı ile korkutuyordu, aklınca!

Bu Ertuğrul’un, iki yıl önce Bild gazetesindeki yazısında “Radikal Kürt Partisi!” diye tanımladığı terör örgütü PKK, şu sıralar Afrin’de vuruldu; Özkök’ün namı hesabına çalıştığı ABD’si de vurulmuş oluyor! Elbette “Gladio’cu Leopard’ın Benekleri” değişmez de...

Anında kamufle olup asıl misyonunu gizleyebilmek için, “gerektiğinde, vakit geçirmeden yüz seksen derece dönmesi” de şu

“Görevimiz Tehlike!” filmindeki rolünün, misyonunun icabıdır!

Ertuğrul mu; 14 Ekim 2006 tarihli yazısının başlığından “Tam dansöz gibi yazmışım” diye sesleniyordu!

1 Mart (2003) tezkeresinin TBMM’de reddedilmesini, medyada ondan daha fazla “yerden yere vuran” yoktu...

“Şimdiden iki nesil kaybettik; ekonomimiz çökecek vs.” diye defalarca yazdı. 11 Mart 2006’da da şöyle diyordu:

“1 Mart tezkeresinin kabul edildiği günden itibaren hep şu tezi savundum: Türkiye bu kararıyla Ortadoğu’da aktif bir aktör olmaktan vazgeçtiğini bütün dünyaya ilan etmiştir...”

Sonraki yıllarda da ısrarla benzer lafları etti...

Bir gün bir baktık ki (1 Aralık 2017’de)

köşesinde aynen şu satırlar okunuyordu:

“O Meclis ki, bundan on dört yıl önce 1 Mart 2003’te iktidarı ve muhalefeti ile Amerikan askerine geçiş iznini reddederek bütün dünyanın gözünde bir itibar abidesi haline gelmişti. 2003’lerden sonra Türkiye’yi yükselen yıldız yapan direklerden biriydi, o karar...”

Yani?

-Dön baba, dönelim!

Gezici araştırma şirketi, “Türkiye’nin en güvenilir kişileri” anketinde işte bu Ertuğrul’u on üçüncü sırada gösteriyordu! (29 Aralık 2017)

“Şaka gibi!” mi diyorsunuz?

Gerçekten de; okuyucularını/kamuoyunu

“adamakıllı yanıltma; hipnotize etme”

bahsinde onun eline kimseler su dökemez!

Ayağı kırıldıktan sonra bazı kararlar almış,

sütununda onları açıklamıştı, Ertuğrul: İşte bu

“Kırık Ayak kararlarından ikisini “Artık çok

daha az milli meseleler” ile “Artık çok daha az,

ağır ol da molla desinler” diye tarif ediyordu...

Ertuğrul dediğimizde; “iliştirilmiş gazetecilik”

hayatını, “gayri millilik” misyonuyla geçiren

(sürdüren) bir Özel Harp elemanından

bahsetmiş oluyoruz!

“Ağır ol da molla desinler” kısmına gelince;

yirmi beş yıl öncesine gidip, Uğur Mumcu

Suikasti’nin ardından gazetesi Hürriyet’te

yaptığı yayınları, attığı manşetleri

hatırlayabiliriz, pekâlâ...

Mumcu’nun katillerini “İran’la bağlantılı” yahut “radikal İslamcı” gibi göstererek perde arkasındaki Gladio’nun üzerini itina ile örtenlerden birisi de kendisiydi!

Bir de; 6 Mayıs 2000’de “Cinayetle uzaktan yakından hiçbir ilgisi olmayan” masum gençleri, kamuoyuna “katiller!” diye sunan “Umut Operasyonu” dönemi var...

Utanmaz Adam Ertuğrul’un yönettiği gazete “uydurma katilleri enseleyenler!” arasında başı çekiyordu!

Hürriyet, 7 Mayıs 2000’deki manşetinden sonra bu defa 5 Haziran 2000 tarihinde “el yükselterek” şu başlığı atmıştı...

“Molla Bülbülü Öttü: Başta Mumcu Suikastı olmak üzere tüm faili meçhuller aydınlandı”

-Öttü dedikleri “İranlı” mı? Uydurma bir şahıstı!

YeniŞafak –

Hatice KARAHAN

Ticaret Atışmaları Yükselirken

Tump’ın “America First” sloganıyla iktidarı ele geçirdiği günden bu yana dünya, söylemlerin sertliğiyle icraata yansıma derecesi arasında mekik dokuyor. İlgili konuların başında gelen ve zaman zaman konuşmadan geçemediğimiz korumacılık meselesi ise, son günlerde yeni bir momentum kazanmış durumda. Üzerine yayına doğru yola çoktan çıkmış bir başka yazım olduğu için, işin “cari fazla dengesizlikleri” kısmına burada girmeyeceğim ancak mevzunun rahatsız eden tarafında bu gerçekliğin de var olduğunu tek cümleyle geçmek isterim.

Sonuçta o veya bu şekilde tetiklenerek varılan noktada ise, ABD’nin ticari haksızlığa maruz kaldığına inanan ve hakkını almak için korumacılığı lafızdan eyleme geçirmeye başlayan bir Trump ile karşı karşıyayız. Bunun net bir kanıtına da, ülkede 23 Ocak’ta solar paneller ve çamaşır makineleri ithalatına karşı gerilen yeni kalkanlarla şahit olduk.

Nitekim ABD Uluslararası Ticaret Komisyonu ITC’nin yapmış olduğu detaylı analizler sonrası Başkan’a yapmış olduğu tavsiyeler

korumacı bir yaklaşım ortaya koyunca, Trump da birtakım vergi önlemlerini hızla hayata geçirdi. Ne de olsa ITC, artan çamaşır makinesi ile solar hücre ve modül ithalatının ülkedeki ilgili yerli sanayiye ciddi zarar verdiğini tespit etmiş bulunuyor. Örneğin rapora göre ABD’de, 2017 itibarıyla yerli güneş sanayii kalmadı gibi bir durum söz konusu... Detayları ve argümanları tartışmaya girsek çıkmak kolay olmayacakken, geçtiğimiz hafta gelen hamledeki hedefin tam ortasında Çin ve Güney Kore’nin yer aldığını hemen söylemek mümkün. Ki her ikisinin de durumdan hoşnutsuzluklarını dile getirdiklerini ve çözümü WTO nezdinde veya üye ülkelerle istişareler yaparak arayacaklarını ima ettiklerini gördük.

KUR SAVAŞLARI

Bununla birlikte, ABD’nin korumacı çıkışları sadece Asyalı ortaklarını ilgilendirmiyor. Nitekim Avrupa da, son dönemde Trump’ın bu muhafazakâr tutumunu gözlerini açarak izliyor. Zira herkes hissediyor ki, çamaşır makineleri ve solar paneller henüz bir başlangıç ve bu hikâyenin yeni ürünlerle devamı var. Hatta Brüksel’de konuyla ilgili son yükselen bir ses, “ABD’den ticari önlem gelirse karşılığını veririz” şeklinde dikkat çekerken, işin bir diğer boyutunu da kuşkusuz kur tartışmaları oluşturuyor.

Bu bağlamda geçtiğimiz günlerde ABD dolarında yaşanan belirgin düşüş piyasalarda bolca konuşulurken, ABD Hazine Bakanı Mnuchin’in “zayıflayan bir dolardan memnun kalacağı” yönündeki tazelenen açıklamaları da ticari kanatta algılanan etkiyi pekiştirdi. Her ne kadar Trump pek bu fikirde olmayıp güçlü dolar söylemleriyle kafa karıştırırsa da, Avrupa Merkez Bankası’nın Mnuchin’i adreslediği tepkisi doğrusu dikkat çekici oldu. Zira ECB Başkanı Draghi’nin kur savaşlarına yol açan yönlendirmelerden kaçınılması gerektiğine dair ifadeleri, Atlantik’in bir yakasından diğerine gönderilmiş bir diğer mesaj niteliğindedir.

DAHASI VAR

Kur savaşına dair söylemler bir yana, Asya ve Avrupa’nın ABD’nin korumacı tutumunu endişeyle izlemeye devam edeceği çok net

ortada. Bu kapsamda yeni önlemler hangi ürünlere yönelik olabilir sorusuna dair de, önceden verilmiş bolca ipucu arasında örneğin bir çelik ile alüminyum epeyce göz dolduruyor. Üstelik Kuzey Amerika tarafında da, üzerine daha önce de yazdığım üzere NAFTA, Trump’ın bir diğer ilgili ajandasını oluşturuyor.

Şimdi ise temel soru, söz konusu önlemlerin ne kadar ileri götürülebileceği ve karşılıklı zararlara sebep olacak şiddetli bir ticaret savaşına dönüşüp dönüşmeyeceği... Trump geçen hafta Davos’ta, alınan son korumacı tedbirlere istinaden “bir ticaret savaşı olmayacak” dedi demesine ancak işi abartması ve yayması durumunda misillemelerin gelmesi de uzak bir ihtimal değil. Dolayısıyla ABD’nin, sesi giderek yükselen ticaret atışmalarının ve satışmalarının savaşa dönme olasılığını ve bunun kimseye oyun kazandırmayacağı gerçeğini geç olmadan hesaba katması gerekiyor. Tabii siyaset başta olmak üzere, diğer hesaplar bunu izin verebilirse...

YeniŞafak – Hasan ÖZTÜRK

Ya Sadıgî, Türkiye Sizin İçin Afrin’de, Ya Sen Neredesin?

Bir önceki yazıda “Türkiye’deki Suriyeli genç erkekler ne duruyorsunuz” diyerek bir çağrı yapmıştım. Suriye’de sona gelindiğini, Esad zulmünden, DEAŞ ve PYD/YPG-PKK teröründen kaçıp ülkelerini terk edenlerin son kertede geri dönüp vatanlarına sahip çıkması gerektiğinin altını çizmiştim.

Yazıya çok sayıda geri dönüş aldım. Aldığım tepkilerin neredeyse tamamı olumlu. Ve Suriyeli genç erkeklerden bir şeyler bekleyenlerin sayısı oldukça fazla. Türkiye’nin Suriyelilere kucak açması, Türk milletinin alicenaplığını gösteriyor. “Neden geliyorsun” sorusunu hiç sormadan, sınırlarımızın sonuna kadar onlara açılmış olması, bu milletin büyüklüğünden. Anadolu coğrafyası zaten, mazlumların sığınağı, gariplerin yuvası. Balkanlardan da

Kafkaslardan da sığınıldı bu coğrafyaya. Gelene neden geldin demedi Anadolu insanı. Burada bir sorun yok. Anadolu'nun ruhu alicenaptır. Anadolu insanı ensardır. Anadolu coğrafyası fiziken küçük ruhen çok büyüktür. O yüzden, Suriye'deki iç savaştan kaçanlara da kucak açtık. Onların derdiyle dertlenip, onların acılarını acımız bildik. Buraya kadar hiçbir sorun yok.

Suriyelilerin Bir Kısmı Sanki Mülteci Değil İş Kurmak İçin Türkiye'de
Ancak son yazıdaki "Suriyeli genç erkekler ne duruyorsunuz" çağrım tepki veren insanlarımızdan bazıları önemli uyarılarda da bulundular.

Öncelikle, Anadolu'ya Kafkaslardan, Balkanlardan gelenlerin sayısı ile bugün Suriye'den gelenlerin sayısı arasındaki uçuruma işaret ediyorlar. En son Bulgaristan'dan ve Bosna'dan gelenler birkaç bin ile sınırlı. Afganistan'dan, Mısır'dan gelenlerin sayıları da öyle. Suriye'dense resmi rakamlara göre 3.5 milyon mülteci geldi. Bir de kamplarda kalan Suriyelilerden başka Türkiye'nin neredeyse tüm şehirlerine dağılan Suriyeliler var ki sosyolojimizi değiştirenlerin de onların olduğuna ilişkin tespitler var. Gettolaşıyorlar. Adetlerini, davranışlarını, yaşam biçimlerini de birlikte getiriyorlar. Sığınmacı ya da mülteci olmaktan çok, sanki Türkiye'ye iş bulmaya, iş kurmaya gelmiş görünüyorlar. Aynı semtlerde oturuyorlar, aynı semtlerde iş kurmak için astronomik rakamlara dükkanlar satın alıyorlar, iş yerleri açıyorlar. Burada da sorun yok.

Ancak, hem bizim insanlarımızın "tamahkarlığı" hem Suriyeli sığınmacıların kendilerini imtiyazlı görme çüreti, semtlerin dokusunu, ruhunu değiştiriyor. Bazı semtlerin yerlileri evlerini, iş yerlerini "tamahkarlıkları" nedeniyle satıp oraları terk ediyor. Bunun bir sakıncasının olup olmadığınısa bana sormayın, o semtlerde yaşayan insanlarımızın sorun yeter! (Örneğin bazı semtlerdeki işyerleri ve konut fiyatları astronomik arttı. Tek bir nedeni var: Suriyelilerin o semtlerde iş kurması, ev satın alması.)

Türkiye'de 940 Bin Suriyeli Genç Erkek Var

Bir gerçeğe daha işaret ediliyor. Suriye'den Türkiye'ye geçen mültecilerin yaş grubu ve cinsiyetlerine ilişkin. 50 ile 18 yaş arasındaki erkek nüfus 2017 Haziran verilerine göre 790 bin! Buna bir de 15/18 yaş grubu arasındaki 150 bin genç erkeği de ilave ettiğinizde rakam, 940 bine çıkıyor. Türkiye'deki iş görebilir Suriyeli erkeklerin sayısı yaklaşık 1 milyon! Önceki gün, Cumhurbaşkanı Erdoğan, "Önce ben sonra siz" dedi. Yani, eğer bir seferberlik gerekirse, yani Afrin'de aslanlar gibi vuruşan Mehmetçik'e bir destek gerekirse "Önce ben yürüyeceğim ardından siz yürüyeceksiniz" dedi. Bu çok önemli bir duruştur. Millet de Erdoğan'ın bu duruşunun arkasındadır. Günlerdir, askerlik şubelerine "Gönüllü askerlik için" müracaat edenleri hatırlarsak milletin duruşunun ne olduğunu görebiliriz..! Tam da bu noktada, Suriyeli aşiretlerin sözcüsü, Yeni Şafak aracılığıyla bir çağrıda bulundu, Türkiye'deki Suriyeli gençlere. Türkiye'nin yanında savaşmak için ÖSO'ya katılmalarını istedi.

Türkiye, bekası ve 3.5 milyon Suriyeli misafirin yeniden topraklarına, vatanlarına, memleketlerine dönmesi için çetin bir mücadelenin içinde. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin giriştiği Afrin Zeytin Dalı Harekatı bu çetin mücadelenin sadece bir safhası. Mücadele uzun soluklu olacak ve çok daha büyükleriyle devam edecek.

Bu millet Mehmetçik'in yanında. Bu millet Başkomutanı'nın arkasında. Bu millete ayak uydurması gerekenlerin bir kısmı da şu anda memleketimizde "misafir" olan Suriyeli genç erkeklerdir!

Gün bu gün değilse, ne zaman?

Haksız mıyım?

SABAH -

Burhanettin DURAN

ABD'nin Suriye'de iki tercihi...

Zeytin Dalı, Washington'ı Suriye politikasında revizyona zorluyor. Mevcut YPG politikası gözden geçirilmeli, er ya da geç... ABD'nin Deaş sonrası Suriye'de kalmak için bütün yatırımlarını YPG'ye yapması hatalı bir tercihin sonucuydu. Suriyeli Arap-Sünni nüfusu temsil eden aktörler olarak muhaliflerin (ÖSO) güçlendirilmeyip, hatta terk edilmesi hatalar zincirinin en kritik halkasıydı. "Taktik" zihinlerin yanlıgısı YPG'yi çalışılacak tek güç olarak konumlandırmaktaydı.

Halen ABD'nin Suriye politikası Obama dönemi aynı bürokratların elinde olduğundan CENTCOM komutanı J.Votel'in, "Menbiç'ten ayrılmayı düşünmediklerini" söylemesi şaşkırtıcı değil. Türkiye'nin operasyonu Menbiç'e uzatacağını ve ABD askerlerinin çekilmesi gerektiği yönündeki çağırısına "olumsuz" cevap verilmesi kısa vadede Ankara-Washington hattında gerilimin dinmeyeceğini düşündürüyor. Anlaşılan bir süre Türkiye'nin operasyon performansı izlenerek direnç gösterilecek ve yıpratılmasının yolları aranacak.

Halbuki Türkiye'nin PKK-YPG ile mücadelesi yeni bir aşamaya geçtiğine göre ABD karar alıcılarının YPG'ye endeksli Suriye politikasını gözden geçirme ihtiyacı stratejik önemdedir. Hem Suriye'de kalıcılık hem de Ortadoğu'daki yeni denklemler açısından...

Kanaatimce ABD'nin önünde iki seçenek var. İlki, Afrin'de Türkiye'nin başarısız olacağı tahminiyle hiçbir uzlaşmaya yanaşmamak. Menbiç ve Fırat'ın doğusunda YPG'yi koruma altına almak ve Türkiye ile "yıpratma mücadelesine" girmek. Bu tercihin ABD'yi hem masada hem de sahada yeni kazanımlardan mahrum bırakacağı ve savunma konumuna iteceği ortada. Rusya, İran ve Suriye rejiminin yeni manevralarına alan açılacağı da aşıkâr. Bu arada, YPG ile İran'ı Suriye'de sınırlandırma arzusunun içinin ne kadar boş olduğunu, bilmiyorum,

sadece Washington'dakiler mi görmüyor? Ya da YPG meselesinde Türkiye'nin ne kadar kararlı olduğunu?

İkinci seçenek ise Washington'un YPG'ye Menbiç dahil bazı noktalarda geri adım attırması ile başlayabilecek Türkiye ile yakınlaşma stratejisi olabilir. İki ülke arasındaki gerilim konularının çokluğuna ve güven kaybına rağmen geçmiş ortaklık sebebiyle ilişkide hızlı bir toparlanma sağlayabilir. Anlaşmazlıkları paranteze alarak işbirliğine odaklanılabilir. CENTCOM'un dar ufuklu Suriye-YPG politikası revize edilebilir. Tekrardan ÖSO'nun eğitdonatı ile başlanabilir. YPG dışındaki Suriyeli Kürt gruplar desteklenebilir. Milli orduya çevrilen ÖSO kontrolündeki bölgeler imar edilerek geri dönüş hızlandırılabilir. Bunun Cenevre sürecine katkı sağlaması ve Esed rejimini dengelemesi beklenir.

Aksi takdirde karşılıklı "yıpratma" Rusyaİran-Esed hattının işini kolaylaştırır. Sözgelimi Türkiye YPG ile açık mücadeleye başladıktan sonra ABD'nin Suriye'deki Sünni aşiretleri YPG'ye eklemleme çabası akim kalmaya mahkûm. Zaten etnik temizlik uygulayan, totaliter bir örgütün Sünni Araplarla kalıcı bir yönetim oluşturması mümkün görünmüyor. Fırat Kalkanı bölgesine 130 bin mülteci dönerken, YPG kontrolündeki bölgelere bu zamana kadar geri dönüşünün olmaması bunun açık örneği. Türkiye'nin zeytin dalı operasyonunu mültecilerin geri dönüşü için yaptığını söylemesi hem içeride hem de Avrupa başkentlerinde destek üreten bir yaklaşımdır. Berlin'in PKK'nın kendi iç güvenliğine tehdit olduğunu görmeye başlaması yeni gidişatın ilk örneği. Ayrıca, ÖSO'ya yönelik karalama kampanyalarının yeni bir "Deaş sermayesi" üretmesi beklenemez.

Soçi ve Cenevre süreçleri bütün aktörler açısından zorlu geçecek. Rusya, YPG haricindeki Kürt unsurları Soçi'ye davet ederek Türk-ABD ilişkilerinde, Zeytin Dalı operasyonundan sonra, ikinci bir kazan-kazan denklemi kurdu.

ABD'nin YPG'yi Cenevre'ye dahil etme çabası Washington-Ankara hattında yeni bir gerilim üretecek. Beyaz Saray, CENTCOM'un Suriye-YPG politikasındaki abartılı hegemonyasına son vererek işe başlayabilir.

SABAH – Hilal KAPLAN

Batı Kamuoyunda YPG

YPG'nin yere göğe konamadığı bir süreç yaşadık. Ülkemizde, YPG saflarında eğitim almış teröristler otobüs duraklarında bekleyen insanları, stadyumdan çıkan insanları, evine gitmeye uğraşan sivilleri acımasızca katlederken, dünya basınının başköşesinde YPG'ye övgüler düzülüyordu. Bu ve benzeri sebeplerle geçtiğimiz yıllar, Türkiye toplumunun Batı zihniyetinden en çok uzaklaştığı zaman dilimine tekabül ediyor olabilir.

Düşünsenize, dünyaca ünlü moda dergisi Elle'de bile "Direniş!" başlıklı bir yazı yazılıp, 'özgür dünyanın şerefi'ni temsil ettikleri söylendi. ABD'nin bolca sivil öldürdüğü hava bombardımanları sonrası DEAŞ'tan boşalan yerleri dolduran, kendisinden olmayanları evlerinden kovan, mallarına el koyan, Özgür Suriye Ordusu savaşçılarının naaşlarını kamyon kasalarına yükleyip Afrin'de gezdirerek şov yapan YPG'li teröristler, Batı basınının manşetlerini 'özgürlük savaşçıları' olarak süslediler.

Bu süreçte Amnesty International, Human Rights Watch gibi insan hakları kuruluşları, Henry Jackson Society gibi think tankler YPG'nin iğrenç insan hakları ihlallerine dair raporlar yayınlasa da ses getiremedi. Büyük anlatı hep YPG'nin yanında oldu.

YPG'nin ne olduğuna dair en çok ses getiren iş, BBC'nin videolu haberiyle, Rakka'dan ABD onayıyla çıkmalarına izin verilen 300'den fazla DEAŞ'lının görüntüleri oldu. Ancak ilginçtir ABD basını bu büyük haberi görmezden geldi. Zira yıllardır yutturdukları, DEAŞ'a aman vermeyen YPG mitine uymuyordu. Daha da önemlisi Rakka'daki tüm DEAŞ'lıları öldürecekleri sözü veren DEAŞ'la Mücadele Özel Temsilcisi Brett McGurk'ün sözlerinin

şüpheye yer bırakmayacak şekilde yalan olduğunu ispat ediyordu.

Türkiye, Afrin operasyonuna başladığından beridir de YPG'ye dair Batı kamuoyundaki tartışmalar artmış durumda. Örneğin Hudson Enstitüsü'nün düzenlediği panelde konuşan Michael Doran'a göre, "Obama yönetimi, PKK'nın Suriye kolu olan YPG ile Ankara'dan gelen tüm ikazlara rağmen büyük bir sahtekârlık içinde işbirliği yaptı. Türkiye'deki Kürtleri bölmeyi amaçlayan bir organizasyon tarafından yönetilen bir Kürt devletiyle ilgili Türkiye'nin endişelerini son derece ciddiye almalıyız. Bu meşru bir endişedir. Bölgede düzen kurarken bölgenin en güçlü ve istikrarlı ülkesi olan Türkiye'nin çıkarlarını göz önünde bulundurmamabileceğimizi düşünüyorsunuz? Hayır. Türkler, Suriye'de bir PKK devleti kurulmasına izin vermeyecektir." Bu sözlerin Washington'ın kalbinde söyleniyor olması önemlidir. Ancak New York Times ve Washington Post gibi ana akım gazetelerin söyleminde herhangi bir değişiklik olduğunu söylemek imkânsız. En son New York Times, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne saldıran YPG'li terörist haberini bile "YPG savaşçısı" başlığı ile verdi.

Fakat en azından Almanya ve İngiltere'de PKK destekçilerinin yürüyüşleri ve Türklere yönelik saldırgan tutumları tartışma konusu olmaya başladı. Öcalan posterlerinin taşınmasına Köln Emniyet Müdürlüğü ilk kez açık biçimde yasak getirdi. Ne var ki yolun başındayız. Askerimizin hayatlarını fedâ ederek yaptığı mücadeleyi, biz Batı kamuoyunda ve sokaklarında yeterince haykıramıyorsak bu bizim de eksikliğimizdir. Batı başkentlerinde bulunan tüm vatandaşlarımızın ama daha önemlisi düşünce kuruluşları ve derneklerimizin üzerine bu süreçte ağır bir sorumluluk bulunuyor. Seferberlik ruhunun gereğinin yapıldığını henüz göremediğimi üzüntüyle ifade etmeliyim...

SABAH – Mahmut ÖVÜR

CHP Yine Dayanamadı

Zeytin Dalı Operasyonu sadece dış dünyada değil, iç siyasette de taşları yerinden oynattı, dengeleri bozdu. Sadece ABD ve AB'deki bazı siyasi odaklar değil, içerdeki muhalefet de şaşkın durumda.

Hareketin ilk günlerinde CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ve İP Genel Başkanı Meral Akşener'in destek açıklamaları olumlu bulunsa da kafalarda şu soru işareti hep vardı: "Acaba bu destek ne kadar sürecek?" Merak ediliyordu çünkü Türkiye'nin son 4-5 yılda yaşadığı 15 Temmuz darbe girişimi dahil bütün küresel operasyonlara CHP-HDP ve İP gibi muhalefet partileri ciddi destek verdi. Bu kez de rolleri değişmedi. HDP'nin ne yapacağı malum. CHP ve İP de fazla dayanamadı.

Çok değil, birkaç gün sonra kıvrana kıvrana söylenmeler başladı.

Kılıçdaroğlu'nun "Bu ordunun işidir, siyasetin değil" Akşener'in ise "Kuzularımı politikanın öznesi yaptırman" gibi ucube demeçleri hayra alamet değildi. Bir yerden patlayacağını ilk işaretleriydi. Çünkü Türkiye'nin ya da onlara göre AK Parti iktidarının başarılı bir operasyon yürütmesi, ülkenin lehine olsa da onların "misyon"larına aykırıydı.

Tıpkı halkın, 15 Temmuz'da darbe ve işgal girişimini püskürtmesi gibi... CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu, darbeyi istemeye istemeye eleştirmiş, hatta 7 Ağustos'taki Yenikapı Mitingi'ne zoraki katılmıştı. Sonra ne oldu? 180 derece dönüş yaptı ve "Kontrollü darbe" diyerek FETÖ'cülerin 15 Temmuz'u itibarsızlaştırma operasyonuna katıldı. Sonuç olarak CHP'yi yöneten klik, Zeytin Dalı operasyonunun başarılı gitmesine de daha fazla dayanamazdı. Eninde sonunda biri baklayı ağzından çıkaracaktı.

O da FETÖ'cülerle fotoğrafları yayınlanan ve CHP'de bile kimsenin güvenmediği, siyasi

geçmiş şüpheli CHP Genel Başkan Yardımcısı Öztürk Yılmaz oldu.

Yılmaz, birkaç gün önce bir tv programında eminim CHP tabanını da rahatsız eden şu açıklamayı yaptı: "Bu işin kaynağına gitmemiz lazım. Kaynak kim? Kaynak El Kaide'dir.

ÖSO'nun kaynağı El Kaide'dir." O an bu yalana itiraz eden gazeteci Çetiner Çetin'le arasında geçen şu konuşma da ibret vericiydi:

- Sayın Milletvekili bu doğru bir tanımlama olmadı. ÖSO'nun içinde Türkmen ve Arap gruplar var.

- Benden daha iyi bunu hiç kimse bilemez.

- Silahlı mücadele mi verdiniz ki bunu biliyorsunuz?

- Ben onun mağduru oldum, siz dışarıdan öyle ahkâm keserek bunu bilemezsiniz.

Yalanın olduğu yerde ölçü ve seviyenin olması da düşünülemez. Takke düşmüş kel görünmüştü. Ve CHP bir kez daha derin bir savrulmanın eşiğine gelmişti. Anlaşılan CHP'nin sorunu doğru siyaset üretememek falan değil, bambaşka bir şeydi. Karşımızda ana muhalefeti ele geçiren kripto CHP'liler vardı ve CHP ne zaman makul bir noktaya gelse o kriptolar çıkıp sabote ediyordu.

Hatırlayın, aynı yol DEAŞ ilk ortaya çıktığında da izlenmişti. FETÖ'cülerin başlattığı bu süreci, dış güçlerin dışında Cumhuriyet ve CHP'nin başını çektiği kesimler desteklemişti. Bu aslında küresel bir ittifaktı. O ittifakın TIR Operasyonu'yla Türkiye'yi nasıl bir cendereye aldığı da unutulmadı. Rakka'da ABD ve PKK ortaklığının DEAŞ'ı koruyup, yol verdiği bilinirken, Rusya ve ABD'nin ÖSO ile görüştüğü gerçeği ortada dururken, CHP'nin ÖSO'yu El Kaide'ci ilan etmesi akıl alır gibi değil.

Türkiye'ye bundan daha büyük zararı kim verebilir?

CHP o adama daha ne kadar sahip çıkar bilinmez ama böyle giderse halkın CHP'ye sahip çıkmayacağı çok açık.

STAR – Ahmet KEKEÇ

Bak Sen Şu Tabansıza!

ÖSO'nun El Kaide'den geldiğini söyleyen CHP'nin “**dış ilişkiler sorumlusu**” Öztürk Yılmaz, meğer bir aralar “**AK Partili**” takılıyormuş... “**Dışişleri'ndeki tek AK Partili benim**” diyerek, Dışişleri Bakanı **Mevlüt Çavuşoğlu**'na yaltaklanıyormuş. Mevlüt Bey anlattı da, oradan öğrendik. Şimdi eski partisinin adını bile yanlış telaffuz ediyor, “**Akepe**” diyor. Bunu da Mevlüt Bey'den öğreniyoruz. Başka “**başarıları**” da var arkadaşımızın. Bir ara “**Avrupa Birliği Bakanlığı**” bünyesine alınmış. Bir-iki ay sonra kovulmuş. Diyor ki Mevlüt Bey, “**Volkan Bey'e** (Volkan Bozkır'a)**sorun. Bu Öztürk Yılmaz niye kovulmuş, anlatsın!**” Soruyoruz: Öztürk Yılmaz'ı niye kovdunuz Volkan Bey? Hangi cürümü işledi? Devletini ve bağlı olduğu birimi zora sokacak hangi yüz kızartıcı eylemde bulundu? Bilmek istiyoruz. Öztürk Yılmaz Efendi geçenlerde **Halk TV**'ye çıkmış, başta Cumhurbaşkanı **Erdoğan** olmak üzere, önüne gelen herkese (ve tabii bu satırların yazarına) saydırıp duruyor... İnternette izledim. Erdoğan için “**ulan**” ve “**terbiyesiz**” diyor. Pek bir celadetli... Küfrederken gözlerinden kıvılcımlar saçıyor. Hem celadetli, hem terbiyesiz... Hem de, birazdan göreceğiniz üzere, “**tabansız...**” Bize “**yandaş**” ve “**yalaka**” ifadelerini kullanıyor. Sadece bu nitelemeleri kullansa, diplomatik terbiyesine ya da terbiyesizliğine verip geçeceğim. Bir de, tehdit ediyor... “**FETÖ'cü**” filan diyor; “**suç örgütü**” olduğu **MGK** tarafından tescil edildikten sonra **FETÖ** üyeleriyle gizli kapaklı görüşmeler gerçekleştiren “**kamu görevlisi**” kendisi değilmiş gibi... Kendisinden dinleyelim: “*Ayrıca yalaka ve yandaşa da bir cevap vereyim... O FETÖ'cü şunu iyi bilsin ki, bu devir değişecek... Bugün*

ellerindeki istihbarat gücünü, medya gücünü, orduyu, polisi kullanarak, bir şeylerin arkasına saklanıp bize ateş edenlere sesleniyorum. Bu devir değişecek ve biz size tükürdüklerinizi yalattıracağız. Varsa bir mekanizmanız, onun da hesabını görün. Bu laf lütfen tarihi bir laf olsun, biz iktidara gelirsek sana neyi yedireceğimizi ben o zaman gösteririm.”

Bu ağzı bozuk diplomat eskisine şunu söylemek isterim. Gelemeyeceksiniz koçum. İktidara gelemeyeceksiniz.

Musul'da birlikte görüntü verdiklerinizin (yani **FETÖ'nün**) darbesi başarılı olsaydı, bir ihtimal... Belki darbe hükümetinin sıralamada önemli bir yer işgal etmeyecek sorumlusu olarak “**iktidarı**” tadabilirdin.

Bu kafada, bu nezahetsizlikle devam ettiğiniz sürece iktidar yüzü göremeyeceksiniz. Hem, ne olacakmış bakalım devir değiştiğinde?

Muharrem İnce'niz “Yüce Divan'a otobüs seferleri

düzenleyecekleri”, Gürsel Tekin'iniz de bütün bir yandaş medyaya el koyacakları müjdesini veriyordu.

Sen “**müjdeni**” bir detaylandır bakalım: Bu müktesebatın ve cirminle kime neyi yalatacaksın ya da yedireceksin?

Bir haksızlıkla karşı karşıya olduğunu düşünüyorsan yargı yolu açık, verirsin mahkemeye, neyse zararın, tazmin edersin. Kolpayla, tehditle, şantajla kimi korkutmaya çalışıyorsun?

Sen kendini ne sanıyorsun?

Bu kadar delikanlıydın da, **DEAŞ** Musul Başkonsolosluğu'nu bastığında niçin “**Başkonsolos ben değilim**” diye kaçmaya çalıştın? Niçin canını kurtarmak için güvenlik görevlilerinin arkasına saklandın? Cahil ve müktesebatsız olduğunu biliyorduk da, aynı zamanda tabansızmışsın.

HAMİŞ: Okurlarıma soruyorum, Bu tabansız “**tehdit ve şantajdan**” mahkemeye verip biraz parasına alayım mı? Bugüne kadar kimseyi mahkemeye vermedim. Elimde kalemim var, bizzat icaplarına baktım... Bu ilkemi, aynı zamanda hakaret suçu işleyen bu tabansız için bozayım mı?

STAR – Fadime ÖZKAN

PKK'nın Eteği ABD'nin Başına Geçti

ABD Merkez Kuvvetler Komutanı Votel, Suriye'nin kuzeyinde YPG'lilerden (PKK) oluşan 30 bin kişilik sınır muhafız ordusu kuruyoruz, dediğinde tarih 22 Aralık 2017 idi.

Ardından hemen PKK'lıları eğitmeye başladı ABD. Sahadaki gazetecilerin yerelden aktardığı haberleri PKK kaynakları da doğruladı: ABD, Türkiye'ye karşı Kuzey Ordusu kuruyordu. Nitekim CIA ve Pentagon uzmanları teröristlere teknik-teorik bilgiler aktardı. İlk grubun eğitimi ocak ortasında bitti.

PKK'lılardan 30 bin kişilik birlik kurup Türkiye sınırına konuşlandırdığınızda ve adını sınır muhafızları koyduğunuzda tek anlamı vardır bunun. Al takke ver külah alan açıp PKK'ya tahsis ettiğiniz bölgeye sınır çiziyor, terör örgütüne coğrafi-siyasi form kazandırılıyorsunuz demektir. Hedefi bellidir. Kimin sınırındaysa saldırtılacağı yer orasıdır. Sınırında terör oluşumuna izin vermeyeceğini ABD'li muhataplarının yüzüne ilan eden Türkiye, sahadaki hazırlığı bitir bitmez girdi Afrin'e. İşte bir haftanın sonunda stratejik öneme sahip Burseya Dağı'nı ele geçirdi TSK ve ÖSO güçleri. Vur kaç, çaydanlığa patlayıcı yerleştirmeye alışmış teröristler savaşmıyor, eteğini giyip kaçıyor. Yakalananlar ABD işbirliğini bir bir anlatıyor. Ele geçen alanlarda ise ABD'nin teröre desteği tüm dünya tarafından görünür hale geliyor.

Askeri ve istihbari açıdan iyi hazırlanmış bir hareket olduğunu sahadaki başarıdan anlıyoruz. İç kamuoyuna olduğu gibi uluslararası kamuoyuna da haklılığını, niyetini ve hedefini doğru anlatabildi Türkiye. İçerde sicili belli az sayıdaki terörsevicinin dışında 80 milyonun tamamı askerinin ve devletinin arkasında sapa sağlam duruyor. Avrupa'dan, NATO'dan peş peşe destek-anlaşım mesajları geliyor.

Bunda diplomatik başarının etkisi var elbette ama sınırında terör alan tutarken ve yüzlerce vatandaşı teröristlerce katledilirken feryat eden Türkiye'nin yanında olmamanın mahcubiyeti de var.

Harekat başlayınca ABD önce endişelendi. Burnuna halka takıp ateş üstünde eğittiği PKK-PYD'ye kazandırdıkları kaybolacak diye. PKK'ya

Kuzey Ordusu kurması konusunda ise “ay siz bizi yanlış anladınız” ciddiyetinde açıklamalar yaptı.

Benzer çelişkilerin ve ikiyüzlü açıklamaların devamı da geldi. Bir yandan “sizin 6 yıldır önerdiğiniz güvenli bölgeyi mümkünse 10 km ama çok ısrar ederseniz 30 km derinliğinde kuralım, peki” dediler. “PKK'ya silah vermeyeceğiz, valla” dediler. “Güvenlik kaygılarınızı anlıyoruz, inanın” diye de eklediler. En son Erdoğan-Trump arasındaki telefon konuşmasını manipüle etmeye kalkarak iş tuttukları PKK ile aynı çukuru paylaştıklarını da göstermiş oldular.

Ama öte yandan komik kaçan buyurganlık sürüyor. “Afrin'le sınırlı kal”, “Münbiç'e girme”, “itidalli ol” deme cüretinde bulunuyor ABD. Terör örgütüne karşı nasıl ve neden itidalli olunacaksa...

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan Başkomutan sıfatıyla gayet açık ve net şekilde söylüyor ABD'ye gerekeni. Lideri olduğu milletin, başı olduğu devletin izzeti şerefi gereğince.

Türkiye'nin terörden temizlemek için Afrin'e gireceğini ilan ettiği gibi Münbiç'e gireceğini de söylüyor. Uyarıyor da: “Orada PKK-PYD üzerinde bayrak, rozet, arma türünden ne sembolünüz varsa sökün alın ki teröristleri vurduğumuzda onlarla birlikte devlet sembolleriniz de çukura gömülmesin!”.

ABD yararına mühim bir uyarı aslında. Ama aynı ahmaklık sürüyor muhatapta. Votel bu kez de “Münbiç'ten çıkmayacağız” diyor.

Türkiye'nin varoluşsal bir sorun olarak gördüğü terör koridorunu imha konusunda ne kadar kararlı olduğunu hala anlamadığı anlaşılıyor ABD'nin. 30 km'ye fit olacağını, PKK'ya silah yok yalanına kanacağına, PKK'yı Münbiç'te koruyacağız deyince tırsacağını sanıyor. Ya da içerdeki kodları malum adamlarına ÖSO=DEAŞ dedirtince Türkiye'nin haklı pozisyonu ve devlet-millet dayanışması bozulur hesabı yapıyor. Nasıl da yanılıyor. PKK'nın eteği ABD'nin başına geçtiği için olsa gerek. Sınırlı güvenlik hattı değil sınırda güvenlik hattı oluşturacak çünkü Türkiye kararlılıkla.

STAR –

Mustafa KARTOĞLU

Siviller İçin Üç Tahliye Koridoru

Türkiye'nin Suriye'nin kuzeyindeki PKK/PYD-DEAŞ terörüne karşı başlattığı ikinci operasyon 11. gününe girdi.

Türkiye içinde de, dünyada da operasyonun meşruiyeti konusunda tartışma yok.

Ancak bugüne kadar ABD ve önüne kattığı terör örgütünün faaliyetlerine karşı dile getirilmeyen bir konu mırıldanıyor: Sivillerin korunması.

Ankara'daki kaynaklar, siviller konusunda 'hassasiyet' çağırısı yapılacak en son ülkenin Türkiye olduğunu vurguladılar. Tek bir askerinin bile şehit olmadan önce "ailesine ödenecek tazminatın Tel Afer'deki (Irak, Musul yakınlarında) çocuklar için kreş ve okul yapılması" vasiyetini; Türkiye'nin de 3,5 milyon mülteciye 'tek başına' ev sahipliği yaptığını, Fırat Kalkanı ile güvenliğe alınan bölgenin Suriye'de geriye göçün yaşandığı tek bölge olduğunu hatırlattılar.

Ve Afrin'e yönelik Zeytin Dalı operasyonunda sivillerin güvenli tahliyesi için yeni bir çalışmadan bahsettiler.

Türkiye, sadece İHA'larla değil, Afrin içindeki halktan da bilgi alıyor. Terör örgütü sivilleri canlı kalkan olarak kullanıyor. Mühimmat depoları, mevziler, iletişim ve karargah noktalarının İHA'lar ve yerel halktan gelen bilgilerle tespit edildiğini biliyorlar; buralara sivilleri taşıyorlar. Kendilerine destek vermediklerini düşündükleri sivillere saldırıyorlar. Örgüt, dünya kamuoyuna 'kuşatma altında sivillerin ayrılmadığı' propagandasını yayıyor.

Türkiye, bölgeye hakim Buseyra dağınyı ele geçirdikten sonra kuşatma hattını daraltmayı ve üç noktadan sivillerin çıkışı için koridor açmayı planlıyor. Bu koridorlar, Kilis, Hatay ve Fırat Kalkanı bölgesine açılacak. Sivil halk, buralardaki kamplara alınacak.

CHP Şam'a Gidecek

CHP Genel Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu**, dünkü basın sohbetinde Suriye'deki operasyona destek verdi, ancak ardından eski görüşlerini ve iddialarını tekrarladı. Genel Başkan Yardımcısı **Öztürk Yılmaz**'ın, Özgür Suriye Ordusu'nu terör örgütü DEAŞ'a benzeten sözleri dahil!

Zeytin Dalı operasyonunu "TSK'nın başarısı" diye niteleyen Kılıçdaroğlu, bu başarının ÖSO'ya mal edilmek istendiğini öne sürerken, "Ordumuz ÖSO'nun ardına neden gizlenir? TSK yedek ordu gibi gösteriliyor" dedi.

Kılıçdaroğlu'na "ÖSO hakkındaki bu değerlendirmelerinizi destekleyecek kanıtlarınız, çalışmanız var mı" diye soruldu. Kılıçdaroğlu, "ÖSO'yla ilgili benim özel bir çalışmam yok" dedi ve iki 'kanıt' gösterdi: 2012'de CHP'li Hürşit Güneş'in Hatay'da ziyaretine izin verilmeyen, yani 'görmediği' Apaydın Kampı'na ilişkin; "Batı medyasında Türkiye'nin Suriye'de silahlı muhaliflere destek verdiği, kendi sınırlarında eğitim verdiği yazıyor" açıklaması;

Ve bir internet gazetesinde yayınlanan analiz. Ardından da, "(Sınırımızda) Terör örgütlerinin konuşlanmasını istemiyorsak, o zaman Suriye'yle şu veya bu şekilde ilişki kurmalıyız" dedi.

Kılıçdaroğlu, bir soru üzerine de "Suriye rejimiyle görüşme için çalışma yaptıklarım"ekledi.

Değerlendirmem;

ÖSO, TSK'nın desteğinde Fırat Kalkanı'nı yapan, halen Afrin'e yönelik Zeytin Dalı operasyonuna katılan Suriyeli Arap, Kürt ve Türkmen muhalif gruplardan oluşuyor. ÖSO'ya yönelik 'terörist' suçlamasını ise sadece Esad rejimi ve terör örgütü PKK/YPG yapıyor. YPG'nin 'müttefiki' ABD, hatta Rusya böyle bir ithamda bulunmuyor.

Kılıçdaroğlu ise Türkiye'nin Suriye'de terör örgütlerini eğitip silahlandığı iddiasını sürdürüyor; giderek TSK'yı terör örgütleriyle birlikte çalışmakla suçluyor.

"Bunun Türkiye'yi uluslararası alanda töhmet altında bırakabileceğini düşünüp

düşünmediği” sorusuna da “*Dünya biliyor*” karşılığını vermekle yetiniyor. Suriye’de çözümü *‘Esad rejimiyle görüşme’*de buluyor ve muhtemelen bir CHP heyeti Şam ziyaretine hazırlanıyor. Oysa, ÖSO güçlerini *‘terörist’* sayan herhangi bir *‘meşru’* uluslararası karar olmadığı halde, Esad yönetiminin *‘kimyasal silah kullanmakla’* suçlayan en az üç BM kararı var! CHP, Türkiye’yi yurt dışında çok önemli yerlerde temsil etmiş ünlü diplomatların siyasete girdiği bir parti. Düne kadar CHP’de *‘politika yapıcı’* olarak (bazı görüşlerim saklı kalmak kaydıyla) merhum **İnal Batu** ile **Osman Korutürk, Onur Öymen, Faruk Loğoğlu** ve **Şükrü Elekdağ** gibi *‘devlet’* konusunda hassasiyetleriyle tanınan isimler vardı. Bugün **Öztürk Yılmaz** var!..

MİLLİYET- Cemil ERTEM

İnsansız İktisadın Son Zamanları...

Afrin operasyonu, yalnız Suriye’nin değil, Ortadoğu’nun, bir önceki yüzyıldaki iktisadi, sosyal ve siyasi yapısını değiştirecek bir işaret fişegidir. Bu bölgenin doğal zenginlikleri, kaynakları buralarda binlerce yıldır yaşayan kadim milletlerin öncelikli hakkıdır. Esasında ABD ve diğerleri, binlerce kilometre öteye asker yollayarak, paramiliter güçler oluşturarak dikiş tutturulmayacağını Vietnam’dan beri biliyorlar. Ancak karşılıksız dolara dayanan bu ekonomiyi başka türlü ayakta tutmanın imkânı olmadığı için bu çaresiz kısır döngüyü şimdiye değin sürdürdüler. Bunu sürdürmeleri için de Avrupa’dan Çin’e kadar olan büyük coğrafyanın iktisadi ve siyasi koşulları uygundu. İkiye bölünmüş Avrupa, ABD’nin hegemonyasını koşulsuz kabul etti, Soğuk Savaş uzlaşısı gereği Sovyetler’in egemenlik alanı dışına bırakılan bütün ülkeler, öncelikle ABD’nin iktisadi egemenlik alanına entegre edildi. Bu ülkelerin bütün stratejik kurumları, üniversiteleri ABD’de geliştirilen teorilerle

eğitilen iktisatçılar, finansçılar, uzmanlarla dolduruldu.

Stanford, Columbia, Chicago gibi üniversitelerde geliştirilen, “insansız iktisat” insanlığın bundan sonraki bütün tarihinin temel ekonomisi, değişmez ekonomi kuralları gibi anlatıldı. Bu insansız iktisada felsefe tarafından da destek geldi. Stanford Üniversitesi’nin “parlak” üyesi Francis Fukuyama, Soğuk Savaş’ın bitiminde, denetlenen Sovyetler’in yerine denetlemeyen gelişmekte olan ülkelerin gelmemesi için “*Artık burada tarih bitti, tarihin sonuna geldik*” diyecekti. Fukuyama bu tezi, 1992 yılında çıkan “*Tarihin Sonu ve Son İnsan*” kitabında ortaya atıyordu ama tam o zamanlarda, Asya’dan başlayan ve tüm gelişmekte olan ülkeleri saran borç krizleri, 80’lere gelmeden ABD Hazinesi, IMF ve Dünya Bankası’nın kotardığı Washington Uzlaşısı’na dayalı iktisadi sorgulama fırsatı olarak da gündeme oturuyordu.

Asya yükseliyor...

İlk önce G. Kore, yeni bir kalkınma perspektifini geliştirmeye başladı. G. Kore’nin zaten hazır olan devlet kurumları, yeni rekabetçi bir sanayi ve teknolojiyi geliştirme doğrultusunda, sanayici ve ihracatçı sektörleri yukarı çekmek için, neredeyse şirket bazında destek verdi. Şimdiki küresel G. Kore şirketlerinin en önemlileri bu süreçte küresel oyuncu haline geldi.

Öte yandan, Çin, hızlı büyümenin yanına sermaye ihracını da ekledi ve devlet, hem düzenleme hem de finansman alanında yeni sanayi devrimini yakalayacak her şeyi yaptı. Şimdi Çin kökenli teknoloji şirketlerinin hızla yayıldığını görüyoruz. Burada devletin payı büyüktür. Bu süreçte, daha 2008 krizine gelmeden, 90’lı yılların sonunda, A. G. Frank, ölmeden bir başyapıt yetiştirmeyi başardı. Esasında, yıllardır az gelişmiş dünyayı incelemiş bir sosyal bilimci olarak, Frank’ın “*Yeniden Doğu*” (Re-Orient) adlı kitabı, Fukuyama’nın 1992’deki kitabına cevaptı. Cevap yaklaşık beş yıl sonra gelmişti ama zamanlama harikaydı. Çünkü Britanya ve Almanya yeni bir krizi görmeye başlamışlardı.

Almanya'nın 90'lı yıllardan itibaren Doğu Avrupa'da yaptıkları da durumu kurtaracak gibi değildi. Britanya ise Thatcherizm'den umduğunu bulamamış, teknoloji ve pazar üstünlüğünü Asya'ya kaptırmak üzereydi. Britanya'nın bu durumu önce kendi içinde yeni kıpırdanmalara yol açtı, zaten bu sürecin sonunda, İngiltere, kendi birliğini korumayı önceliğe alarak Avrupa Birliği'nden vazgeçmek zorunda kaldı.

Brexit hiç de tesadüf değildi; İngiltere'nin yeniden toparlanma ve yeni başlangıç yapma manevrası olarak gündeme geldi.

...Ve Türkiye...

Bütün bu zaman diliminde, özellikle 2008 krizi sonrası, Türkiye'de Erdoğan'ın ekonomi konusunda da farklı ve yeni bir şeyler yapmaya başlayacağını işaretleri geliyordu. 2008'de Türkiye, IMF reçeteleriyle yönetime resmen son verdi. Ama Batı'da iflas eden, Asya'da ise alternatifi çoktan bulunan piyasayı ve rekabeti ortadan kaldıran bu insansız tekelci iktisat anlayışı Türkiye'de üniversitelerde, medyada, devletin kurumlarında, siyasette, Erdoğan'a rağmen varlığını korudu. Cumhurbaşkanı bu yapıyı çoğu zaman "bürokratik oligarşi" tanımıyla eleştirdi.

Yüksek faize, ithalata, devletin yüksek faizle borç çevirmesine ve dışarıya kaynak aktarmasına dayalı bu yapıyı ve bu yapının temellendiği anlayışı ne yazık ki tümüyle ortadan kaldıramadık. Türkiye'ye özgü yeni bir büyüme-kalkınma hikâyesini bütün yönleriyle geliştiremedik.

Şüphesiz ki FETÖ'nün, 15 Temmuz darbe girişimine kadar olan süreçte, ilgili kurumlardaki ve siyasetteki, bu yöndeki etkisi söz konusudur. FETÖ, yalnız operasyonel bir terör örgütü değildi.

Her türlü sömürgeleştirme teorisini yaygınlaştıran, özellikle ABD kaynaklı tezleri akademide, medyada ve devlet içinde mutlaklaştıran bir örgüttür FETÖ...

Ancak, yukarıda da söylediğimiz gibi, Afrin bir dönemeçtir. Siyasette bunu yapan bir ülke, ekonomide de gereğini artık daha hızlı olarak yapacaktır. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın dediği gibi, insanı merkeze alan bir ekonomi artık bütün yönleriyle, yeni bir büyüme-kalkınma anlayışı olarak bu ülkenin merkezine oturacaktır.

MİLLİYET – Nihat Ali ÖZCAN

PKK'nın Afrin Stratejisine Dair...

Afrin harekâtı sadece alanda değil, diğer cephelerde sürüyor. Özellikle de politik, ideolojik ve kamu diplomasisi alanlarında. Farklı başkentlerde, gazete sütunlarında, internette ve sosyal medyada mücadeleyi görebiliyoruz. Harekâtın hem "turnusol kâğıdı", hem de kaldıraç görevi rolü var. Özellikle gücün anlamını, ilişkileri, ideolojiyi, politik hedefleri, stratejiyi ve liderleri test etmemizi sağlıyor.

Bu nedenle, PKK terör örgütü de karşı hamle geliştirme arayışında. Örgüt, yeni sorular ve sorunlarla meşgul. Bir yandan Afrin harekâtının askeri etkilerini azaltmaya, çıktılarını kontrol altında tutmaya çalışırken, bir yandan da askeri cephede kaybedeceklerini diğer cephelerde telafi etmenin yollarını arıyor.

Çatışma karakteri icabı, sahada kesin sonuçlu bir politik, "askeri zafer" getirmeyecektir. Örgütün, harekâtın tetikleyeceği siyasi ve psikolojik çıktılarını nasıl ve kimlerle yöneteceğini, hangi konulara odaklanacağını hesabını yapmakta olduğundan söz ediyoruz. PKK, son beş yılda hayal edemeyeceği kadar geniş bir coğrafyada kontrolü ele geçirdi. Gücüne güç katacak önemli ölçekte askeri, mali, psikolojik ve insani kaynağına sahip oldu. Coğrafi kazanımlarına bir bütün olarak bakınca, Afrin'in kaybının askeri açıdan değil, psikolojik yönüyle önemli olduğunu görebiliriz.

Eğer becerebilirse, tüm benzer örgütler gibi, Afrin harekâtını politik bir "kaldıraca" dönüştürmek öncelikli hedefi. Bu sayede başta "müttefiki" ABD olmak üzere diğer aktörleri politik, psikolojik ve diplomatik alanda harekete geçirmeyi umuyor.

Afrin'in, kaldıraç rolünü oynayabilmesi sahadaki askeri gelişmelere ve kamuoyunun satın alabileceği hikâyelerin zenginliğine bağlı. Nitekim bu tutum "askeri-politik strateji"

izleyen terör örgütü PKK'nın hiç de yabancı olduğu bir durum değil.

PKK, jeopolitik konumu nedeniyle Afrin'de silahla yapabileceklerinin sınırlı, askeri "zaferin" ise imkânsız olduğunu biliyor. Harekât bölgesi dar, lojistik ve militan akışı sıkıntılı. Coğrafi küçüklük, PKK gibi vur kaç taktiği izleyen örgütler için dezavantajdır. Örgütün hareketli olmasını, manevra imkânını kısıtlar. TSK'nın kısa sürede alanın tamamını kontrole edebilir olması ve teröristlerin hareketini sınırlandırması önündeki en büyük engel.

Bu yüzden PKK, çatışmaları zamana yaymayı, uzatmayı, TSK'yı yıpratmayı ve konuyu dünya gündemine taşımayı deneyecektir. Harekâtı zamana yaymanın yolu araziye, hava koşullarını, sivil halkı, kuvveti ve şehirleri en uygun şekilde kullanmaktan geçtiğini biliyor. Gündeme taşımamanın yolunun ise sosyal medyadan geçtiği ortada. Üstelik PKK, hikâyelerin en cazibelisinin içinde sivillerin yaşadığı, meskûn mahallerde yazılacağını çok iyi biliyor.

Sonuç olarak, General Giap'tan uyarlırsak, "Mücadele üç farklı cephede sürecek. Birincisi Afrin'de, diğerleri ise başkentler ve sosyal medyada".

HÜRRİYET –

Abdulkadir SELVİ

Erdoğan, Kaftancıoğlu'nun Peşini Bırakmıyor

CHP İstanbul İl Başkanı Canan Kaftancıoğlu, yine tweet'leriyle gündemde.

Ancak bu kez kamuoyu ya da siyasetin gündeminde değil,

yargının. **Kaftancıoğlu** hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından Türkiye Cumhuriyeti devletini ve kurumlarını aşağılamak ve Cumhurbaşkanı **Erdoğan**'a hakaret suçlarından hakkında soruşturma açılmıştı.

Cumhurbaşkanı **Erdoğan**, AK Parti grubunda, **Kaftancıoğlu**'nun tweet'lerini görüntülü olarak izlettirip, sert eleştiriler yöneltmişti. Ancak, "Vefat etmiş

anacığma yönelik galiz küfürleri burada zikretmekten hicap

duyacağım" demişti. **Kaftancıoğlu** annesiyle ilgili tweet nedeniyle **Erdoğan**'dan özür dilemişti. **Kaftancıoğlu**'nun özrü kendisini kurtarmaya yetmedi. **Erdoğan**, annesi hakkında atılan yüz kızartıcı tweet'i affetmedi. **Kaftancıoğlu** hakkında 14 manevi tazminat davası açtı. Her tweet için 50 bin TL olmak üzere **Kaftancıoğlu**'ndan toplam 700 bin TL istedi.

Erdoğan bununla

yetinmedi. **Kaftancıoğlu** hakkında bir de Cumhurbaşkanı'na alenen hakaret etme gerekçesiyle kamu davası açılması talebinde bulundu. Erdoğan'ın avukatı Ahmet Özel tarafından 24 Ocak tarihinde İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na yapılan suç duyurusunda **Kaftancıoğlu** hakkında, TCK'nın 299. maddesine göre, "**Cumhurbaşkanı'na alenen hakaret ettiği**" gerekçesiyle soruşturma yapıp kamu davası açılması talebinde bulundu.

Kaftancıoğlu'na karşı bir tazminat davası da **Bilal Erdoğan**'dan geldi. **Necmettin Bilal Erdoğan, Kaftancıoğlu**'na iki tweet hakkında toplam 100 bin TL'lik tazminat davası açtı. **Bilal Erdoğan** her bir tweet için 500 bin TL istedi.

ÜNLÜ TWEET'LER

Böylece **Kaftancıoğlu** hakkında biri İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın açtığı ceza soruşturması diğeri ise **Erdoğan**'ın açtığı tazminat davaları olmak üzere, iki koldan yürüyen bir hukuki süreç söz konusu.

Kaftancıoğlu'nun tartışmaya neden olan tweet'leri şunlardı:

- Tarihte bugün: Ermeni soykırımını başladı.

Katledilen Ermeni vatandaşlarımızı anıyorut,19.15'te Taksim'de

- Tekbir getirerek boğaz keserek mi demokrasi mücadelesi verilir.İnanduğınız Allah'ınız sizin de belanızı versin

- Devlet katil değil, seri katil

CHP İl Başkanı'nın eşinin, "7 dakika önce bu tabakta 1/4 domuz vardı" tweet'i ise belleklerde rahatsız edici bir iz bırakmıştı.

Tazminatlık Tweet'ler

Cumhurbaşkanı **Erdoğan** mahkemeye verdiği şikâyet dilekçesinde bu tweet'leri gündeme getirmiyor. Sadece şahsını ve ailesini hedef alan tweet'ler hakkında dava açıyor. Burada **Kaftancıoğlu**'nun attığı tweet'lerden ancak birkaçını alacağım. Çünkü mahkeme dosyasında yer alsada dahi bazılarını yazmaya ahlakım el vermiyor. Bir öğretim üyesi ve bir anne olarak **Kaftancıoğlu**bu tweet'leri nasıl yazmış, nasıl atmış, orasını bilemiyorum. Mahkemede yapacağı savunmada öğrenme imkânımız olacak. O nedenle 14 tweet arasından ancak ve ancak birkaçını paylaşmakla yetineceğim. "Gerçekten de RTE fahişeliği övse, hemen ardından ben zaten morospu çocuğuyum diye piyasaya çıkacak binlerce insan var" "Bişey önericem tarih ve saat belirleyip hepimiz aynı anda RTE'ye hakaret etsek?!yanmış devreler normale döner mi?" Gerçekten de bazı tweet'leri yazamıyorum ama "RTE Allah belanı versin senin.Aç tazminat davasını alırsan boğazından helal lokma geçmiş olur sayemde!Zıvanadan çıkarttın iyice" tweeti ile final yaparak bu defteri kapatmak istiyorum. Ancak ben kapatsam dahi, yargı ve siyasetin bu defteri kapatmayacağı belli. Çünkü **Kaftancıoğlu**'nun tweet'lerinin sadece **Erdoğan**'a bakan yüzü yok. CHP'nin temel ilkeleriyle sorunları var. Hafta sonu yapılacak olan CHP kurultayında, bu tweet'lerin etkisini görme imkânımız olacak. Ama asıl 2019 seçimlerinde CHP'nin peşini bırakmayacak gibi. Eğitimli bir kadının CHP'nin İstanbul İl Başkanı seçilmesi bir heyecan dalgası oluşturmuştu. Ancak ortaya çıkan tweet'ler, bu heyecanı kaygıya dönüştürdü. Görünen o ki, **Kaftancıoğlu**'nun bedelini CHP ödeyecek, nemasını ise **Erdoğan**toplayacak.

TÜRKİYE – Nebi MİŞ

Seçim İttifaklarının Avantaj Ve Dezavantajları

AK Parti ve MHP arasında devam eden seçim ittifakı görüşmelerinin içeriği ile ilgili medyaya zaman zaman bazı bilgiler yansımakta. Ama ittifak yapmanın yasal çerçevesinin tam olarak nasıl şekilleneceği ile ilgili görüşmeler henüz sonuçlanmış değil.

AK Parti'nin yüzde 10 seçim barajının düşürülmesine olumlu bakmadığı biliniyor. Çünkü, cumhurbaşkanlığı sisteminin geçiş sürecinin iyi yönetilebilmesi açısından Meclis'te çoğunluk desteğine sahip olmanın önemli olduğu düşünülüyor. Bu açıdan bakıldığında, seçim barajının düşürülmesi söz konusu değil. Seçim ittifakı ile ilgili MHP zaten en baştan pozisyonunu net olarak ortaya koymuştu. MHP, partilerin kendi logo ve kurumsal kimlikleri ile seçim ittifakına girmesini ve ittifak içindeki her partinin aldığı oy oranının belli olmasını istiyor. Yine MHP cumhurbaşkanlığı seçimlerinde AK Parti'nin adayını destekleme vadinin herhangi bir prosedüre bağlanmasını gerek görmüyor. Dolayısıyla iş birliğine ilişkin irade beyanının yeterli olduğunu söylüyor.

Bu açılardan bakıldığında, milletvekilliği seçimlerinde partilerin, kendi kurumsal yapılarını koruyarak yine kendi logoları ile seçime girecek şekilde ittifak yapmalarının önündeki engel kalkıyor.

Bu yeni sistemle birlikte küçük partiler, yüzde onluk barajı geçebilecek ittifaklar kurduklarında, baraj sorunu da yaşamadan meclise girmiş olacaklar.

Kuşkusuz bu tip bir ittifak sisteminin siyasal parti kültürü açısından bazı sonuçları olacak. Bu sonuçları, avantaj ve dezavantaj bağlamında ele almak mümkün.

Seçim ittifaklarının yaygın olduğu ülkelerde siyasi partiler açısından iki husus öne çıkmaktadır.

İlki, küçük partiler ittifaklar üzerinden sistemde belirli bir etki düzeyine ulaştığı için bu, temsilde adalet açısından olumlu bir sonuç olarak görülmektedir.

İkincisi ise olumsuzdur. İttifaklar küçük partileri sistemde bazen kilit bir konuma taşıdığı için bölünmüş parti sistemini artırıcı bir sonuç ortaya çıkarmaktadır. Küçük partiler sistemde

hayatietini devam ettireceği için parti içindeki hizipleşmeler kolayca o partiyi bölünmeye götürebilmektedir.

Çünkü ideolojik olarak farklı partiler bile sırf seçim yardımından yararlanmak ve baraja takılmamak için ittifak yapabileceklerdir. Yani küçük partilerin sistem içinde yaşayabilmesinin önü açılmaktadır.

İttifaklar seçmenin oy verme davranışına da etki etmektedir.

Küçük partilerin ve onların seçmenlerinin oylarının sistemde önemli hâle gelmesi, bu partilerin seçmenlerinin oy verme motivasyonunu artırmaktadır. Özellikle seçim barajı bulunan ülkelerde, partiler bir platform altında birleşerek seçime gittiğinde, seçmenler oylarının boşa gitmeyeceğini düşünerek oy vermeye yönelmektedir.

Eğer seçim ittifakları, sadece seçim öncesi ile sınırlı kalmayıp, seçim sonrasında hükümeti kurmaya yönelik bir protokolü de içermekteyse, yine küçük partilerin iktidar ortağı olma durumu, o partilerin seçmen tabanlarının seçim çalışmalarına katılımını ve oy verme motivasyonunu olumlu etkilemektedir.

Başkanlı bir siyasal sistemde seçim ittifaklarının en büyük dezavantajı seçim sonrası ile ilgilidir. Eğer seçim öncesi partiler arasında kurulan ittifak, seçim sonrasında da içerecek şekilde bir protokole bağlandıysa, yönetim krizinin çıkması, ihtimal dâhilindedir.

Bu durumun iki farklı dinamiği bulunmaktadır. Eğer ittifakı oluşturan partinin aday cumhurbaşkanı ise ve Meclis'te yasaları geçirmek için yeterli çoğunluk desteğine sahipse, ittifaktan çekilmesi çok da önemli değildir.

Fakat, cumhurbaşkanının Meclis'te kendi partisinden yeterli desteği yoksa, ittifakı oluşturan küçük parti, Meclis'teki desteği için, yürütme içerisinde daha fazla paya sahip olmak için sık sık pazarlığa başvuracaktır.

Bu son meseleye Türkiye açısından bakıldığında, 2019 seçimleri için böyle bir risk bulunmamaktadır. Çünkü MHP en baştan AK Parti'ye verdiği desteği, iktidarı paylaşma şartına bağlamamıştır.

Ama tüm bunların ötesinde, düzenlemelerin uzun dönemli olacağı varsayılarak ve ileriye yönelik her türlü ihtimal değerlendirilerek seçim ittifakı yasası hazırlanmalıdır.

TÜRKİYE – Fuat UĞUR

Türkiye'den, Trump ve Obama Hakkında Suç Duyurusu

İlk olarak güzelliğiyle gönümüzü çelen ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü **Heather Nauert** malum basın toplantılarının sonucunda “**Türkiye DEAŞ'ı bıraktı, PKK'nın peşine düştü**” dediğinde “**N'oluyor yahu**” dedik. Dil sürçmesi miydi? Yoo, üstelik iki kez söyledi aynı şeyi. Demek ki bunlar PYD-YPG'yi “**pikeykey**” yani **PKK** olarak görüyorlardı.

Hangi dağda kurt ölmüştü? Düzelten de olmadı.

Bir iş var bunda derken arkası geldi. Önceki gün ortaya çıktı. Açık adı Amerikan Merkezî Haberalma Teşkilatı olan **CIA** resmî internet sitesinin ülke profilleri bölümünde, **Suriye'deki örgütlerle ilgili 2018 yılı itibariyle çok çarpıcı bir değişiklik** yapıldı. CIA, bu değişiklikle **PYD'yi PKK'nın Suriye kanadı** olarak tanımladı. Tanım aynen şöyle: “**PKK'nın Suriye kolu Suriye Kürtleri Demokratik Birliği Partisi'ni (PYD) Salih Müslim yönetiyor; Suriye'deki militanların çoğunluğu, İran, Türkiye ve Irak'tan Kürtlerle Suriye'deki Kürtlerden oluşuyor.**”

Son İki Başkan Ve Hillary Clinton Uluslararası Mahkemelerde Yargılanabilir

Oysa Amerika Birleşik Devletleri ise zaten terör örgütü olarak tanımladığı **PKK'nın Suriye'deki uzantısı** olarak nitelediği **PYD'ye 4500 tır dolusu ağır silah yardımı** yaptı. Silah sevkiyatı eski Başkan **Barack Obama** (Hillary Clinton'ın gayretleriyle) döneminde başladı ve şimdiki Başkan **Donald Trump**'la devam etti. CIA sayfasında örgütlerle ilgili yapılan bu son değişiklik, ABD'nin ve son iki başkanının **terör örgütlerine silah yardımı yaptığının bir kanıtı** olmakta ve her iki başkanla birlikte tüm üst düzey ABD'li yetkililerin **uluslararası mahkemelerde yargılanmalarının** yolu açılmakta.

Türkiye bu durumu hassasiyetle değerlendirip ABD ve son iki Başkan hakkında uluslararası mahkemelere SUÇ DUYURUSUNDA bulunmalı ve konuyu uluslararası arenaya taşımalı.

Acilen hem de!

Afrin'in Uluslararası Meşruiyeti De Tescillendi

Ama şu da bir gerçek ki Türkiye'nin Afrin operasyonu ile ALENEN ve RESMEN, PKK'nın Suriye'deki kolu olan terör örgütü PYD-YPG'ye karşı mücadele ettiği işi tescillendi. Bu operasyonun uluslararası meşruiyetine çok önemli bir KATKI olarak ele alınmalı.

Bundan iyisi Şam'da Kayısı.

Fazla anlamlı oldu. Gerçi ama sakın Emevi Camii'nde namaz filan gibi algılamayın. Teşbihte hata olmaz. Sadece bu.

Şehit Ailelerini Soyan Avukat-Polis Çetesi

Bana aşağıdaki mektubu gönderen İbrahim Özbek çok ilginç bir olayı yazmış.

Anlattıklarına bakılırsa şehit ailelerini avukat ve emniyetçi bazı uyanıkların iş birliğiyle soyup soğana çeviren bir çeteye karşı karşıyayız.

Olay eski ama dava bugüne kadar sarkmış.

İbrahim Özbek, 2009 yılında

Bursa'da MLKP'li teröristler tarafından şehit edilen polis memuru İsmail Özbek'in kardeşi.

İbrahim Özbek, ağabeyinin şehit olmasından 10 ay sonra A.Ş. adlı "ünlü" bir

avukatın zaman aşımına bir hafta kaldığını belirterek yengesi Çınar Özbek ile annesi ve babasından vekaletname alarak, parayı icradan tahsil ettikten sonra da ödeyeceğini söylüyor.

İbrahim Özbek bundan sonrasını şöyle anlatıyor:

"Avukat daha sonra davayı bitirip kazanılan tazminatla ilgili konuşmak üzere evimize geldi. Yengem rakamlarla arası iyi olmadığı için beni de eve çağırdı. Avukat, yanında resmî bir polis memuru ile gelmişti.

Avukat A.Ş.'nin yanındaki polise 'Sizi Emniyet mi görevlendirdi' diye sorunca polis önce akraba, sonra arkadaş olduklarını,

en sonunda da Bursa Emniyet Müdürlüğü Hukuk Servisi'nde görev yaptığını söyledi. İkisinden de şüphelendim ve tüm konuşmaları görüntülü olarak gizlice kameraya çektim.

Sonuçta Avukat bize 246.000 TL tahakkuk ettiğini söyledi. Ben itiraz ettim. Çünkü biz daha önce Adalet Bakanlığı'nın vatandaş portalından 346 bin lira civarında bir tazminatın söz konusu olduğunu görmüştük. Polis ve Avukat şiddetle itiraz ederek 246.000 TL diye ısrar ettiler. Ardından bu paradan da 37 bin lira 'avukatlık ücreti' keserek yengem Çınar Özbek'e sadece 213 bin TL verip gittiler. Benim içime kurt düştü, hemen bir gün sonra yengemi de alıp Bursa 15. İcra Müdürlüğü'ne giderek 2011/13661 no'lu dosyayı inceledik ve kontrol ettiğimizde Avukat A.Ş.'nin icradan 346 bin lira aldığını, 100 bin lirayı içerisinden çalıp 246 bin liradan da avukatlık ücreti kestiğini anladık.

Tazminatın yarısına çöktü resmen. Hemen avukat tutup dava açtık ama ne gariptir dava kaybedildi ve şu anda temyizde."

İbrahim Özbek'i telefonla arayıp sordum ve bazı bilgiler daha aldım. Dava Bursa 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 2015/498.E numaralı dosyayla yürümüş. İbrahim Özbek, 15 Temmuz ihanetinin arkasından söz konusu avukat A.Ş.'nin Bursa'daki FETÖ'cü sakıncalılar listesinde olduğunu ve beraat etmesinin ardında da bu örgüt üyeliğinin yattığını söylüyor.

Avukat A.Ş.'nin, aynı zamanda Bursa'da FETÖ nedeniyle operasyon yapılan Şehit Aileleri Derneği'nin de avukatı olduğu bir başka gerçek.

Ama asıl ilginç olan bu avukat Ankara'ya kadar onlarca şehit ailesinin tazminatlarla ilgili iş takiplerini yapıyor.

Emniyet'teki işbirlikçi polisler ona bildiriyor, o da gidip şehit ailesinin boğazına çöküyor.

Tezgâh çok iyi kurulmuş kısaca.

Son olarak şunu söyleyeyim, İbrahim Özbek görüntü kayıtlarını bana da gönderdi. Her şey belli. Ama buna rağmen mahkeme inanılmaz bir karar vererek bu adamı beraat ettiriyor.

Öyle anlaşılıyor ki şehit ailelerinin boğazına çöken bir çeteye karşı karşıyayız.

TAKVİM / Ergün DİLER

Şaşkına Döndüler

BÖLGEMİZ karışık. Görünen o ki bu giderek artacak. **İPEK YOLU'nun** olmazsa olmazlarından olan **TÜRKİYE** oyunu bozdu. Bundan hoşnut olmayanlar hiç az değil. Rahatsızlığın yaşandığı merkezlerin başında **WASHINGTON** geliyor. Ama onlar kendi içinde büyük sorunlar yaşamakta... Oralara uzanıp neler yazılıp çizildiğine bakalım. Ardından tekrar bölgeye gelelim... Başkan Trump'ı Washington'da dinleyen, fikirlerini ciddiye alan var mı? Galiba bu sorunun yanıtı **HAYIR**'a çok yakın... Dışişleri Bakanı Tillerson, Savunma Bakanı Mattis, Genelkurmay Başkanı Dunford, ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı H. R. McMaster, İç Güvenlik Danışmanı Thomas Bossert, Beyaz Saray Sözcüsü Sarah Sanders, damadı Jared Kushner, Beyaz Saray Hukuk Danışmanı Donald McGahn... Bu ve başka isimleri de katarsak hiç kimse Trump'ın hiçbir dediğini gerçekleştiriyor. Mattis ve H. R. McMaster, Trump'ın telefonlarına dahi çıkmıyor. Listenin içindeki en kıdemsiz isim olan Beyaz Saray Sözcüsü Sarah Sanders bile Trump'ın onayladığı metni takmıyor, anında değiştiriyor. Beyaz Saray'ın istediği, uygun gördüğü metni de medya ile paylaşıyor. Beyaz Saray'da geçmişte de başkanların her talebi uygun görülmezdi. Bu **SİR** değil. Ancak kimse Trump kadar etkisiz olmadı. Aralık ayında Trump, ABD'nin Kudüs'le ilgili yeni yaklaşımını açıkladı. Bu açıklama resmi olarak yapılmayacaktı. Pentagon'daki güç dengesi, bu açıklamanın yapılmaması gerektiğini söyledi. Ancak Trump medya önünde bu açıklamayı yaptı! Pentagon o gün de bugün de buna destek vermedi. Güç olarak da asla bu projenin yanında yer almayacak. **NET!** Trump'ın damadı Kushner, Amerikan Büyükelçiliği'nin Kudüs'e taşınma fikrini hazırlayan kişi. Ancak Trump bu projeyi son gün gördü. Elbette ana fikri biliyordu ama detaylar

Trump'tan bile gizli tutuldu. ABD'deki iç dengelerin karışıklığı, Trump'ın görevden alınmasıyla sonuçlanacak süreci de başlattı. Geçen gün altını çizdiğim buydu. Orada bir çark hızla **TRUMP**'ı öğütmek için adım atıyor... Devam edelim... Trump canını en çok sıkan ismi yani **MUELLER**'i görevden almak için Haziran 2017'den itibaren 4 kez adım atmaya kalktı. Beyaz Saray Hukuk Danışmanı Don McGhan'ı Oval Ofis'e çağıran Trump, savcıyı görevden alacağını ve işlemlerin başlatılmasını istedi. Bu yönde net bir şekilde emir verdi... Bizlerin hiç bilmediği bir şey oldu! Don McGhan, Trump'a, "Bu adımı attığın anda aileden kimse kalmaz. Bunu anlamaman çok şaşırtıcı. Burada Trump şirketlerini yönetmiyorsun. Yapılması gerekenler sana söylenir, sen de yaparsın" dedi. Şaka değil gerçek! O günden itibaren Trump 3 kez daha Mueller'i görevden almaya çalışsa da başarılı olmadı ve ekibinden birçok kişi gözaltına alındı. Ailesine kadar ulaşan soruşturmalardan sonra Trump, karşısındaki gücü gördü. Adım attıkça eridiğini gördü. Gösterdiler... Trump, ABD'nin Ortadoğu politikasında da yok. Fikirlerini soran dahi bulunmuyor. Türkiye ile ABD arasında yaşanan gerilimi azaltmak için birçok kez adım atmak isteyen Trump, yine Pentagon tarafından engellendi. Pentagon, ABD'nin müttefiklerini Trump'ın seçemeyeceğini birçok kez açıkladı. Trump için **YPG** terör örgütü, ancak Pentagon için vazgeçilmez bir müttefik. **DEAŞ** da Trump için terör örgütü. Hatta Trump, "**DEAŞ'ı Obama ve ekibi kurdu**" dedi. Bu fikrini hala savunuyor. Ancak Pentagon için **DEAŞ** vazgeçilmez bir ortak. Aradaki çatlak bu boyutta. **ABD BAŞKANI** terör örgütüne **TERÖR ÖRGÜTÜ** diyor ama birileri bunu kaldıramıyor! Çünkü kullananlar farklı... Afganistan'da etkin olmak isteyen **ABD** Çin'e karşı Kabil'de **DEAŞ**'ı ortaya çıkardı. Çin, Afganistan'da üs kurdu. Afganistan-Tacikistan sınırındaki üs, Amerika için büyük problem.

Çünkü **PEKİN** buradan İpek Yolu'nun kontrolünü sağlamak için adım atabilir! ABD bunu gördü ve DEAŞ'ı oraya yönlendirdi... **DEAŞ** da Çin'e karşı harekete geçti. Kabil'de 6 günde 3 terör saldırısı yaşandı. Bizde küçük haber olarak geçse de Taliban ve DEAŞ'ın üslendiği saldırılar tek merkezden çıktı. Hepsi de DEAŞ olarak görülmeli. Çünkü **DEAŞ** bölgeye ısınma turları atıyor. Saldırıları çok daha şiddetli olacak. Pentagon, YPG ve **DEAŞ** üzerinden yeni haritaları gerçekleştiremezse Ortadoğu, Asya ve Afrika'da çok daha büyük saldırılar yaşanacak. Kaybettikçe agresif olacaklar... Bu arada Amerikan mali sisteminde büyük bir para kaybı yaşanıyor. Bu da buralarda pek algılanmıyor!

Trump bir süre önce, "Ortadoğu'da 6 trilyon dolar harcadık. Bu parayla ülkeyi baştan aşağı iki kere kurardık. Çok daha mutlu bir Amerika olurdu. Biz Ortadoğu'da savaştan yüz olmak istemiyoruz" dedi.

Ancak Pentagon, silah şirketlerinin baskısıyla bölgede savaş için çabalyor. Trump'ın Kudüs kararı savaşa destek olsa bile, dini inanç açısından Pentagon buna karşıydı. Hala da öyle... Trump, Türkiye ile ortaklıktan yana, Pentagon değil. **NET!** Çünkü Pentagon, Türk ordusundaki gücünü kaybetti. Pentagon, her ülkenin ordusunda etkin pozisyonadadır. Türkiye Cumhuriyeti'nde de böyleydi. Ancak şimdi eski günleri mumla arıyorlar... En büyük sıkıntıları da bu! Önlerini göremiyorlar, bu nedenle adım da atamıyorlar...

Ancak yine de Pentagon, Türkiye ile karşı karşıya gelmenin planlarını yapıyor. Her gün **PENTAGON**'da bu plan konuşuluyor. Bu kadar çok zaman harcamaları aslında bir çıkış bulamadıklarının işareti... Pentagon yaptığı planı hayata geçirmeye karar verdiği an **TRUMP** olmayacak.

PLANDAKİ EN ÖNEMLİ AYRINTI
BU! Biz buradayız!
Boşuna zaman kaybediyorlar ama kendileri bilir... Trump'ı indirsel de değişen bir şey olmaz. Burada son sözü biz söyleriz... **CANLI BOMBA** ile savaş kazanan duyduunuz mu hiç? İçinde buldukları durum bu!

MİLAD / Tayyar TERCAN

Etki Ajanları!..

Afrin operasyonu tüm hızıyla devam ediyor. Bir yanda cephede aslanlar gibi savaştan yiğitlerimiz, diğer yanda içerden ve dışardan gücümüzü kırmak moralimizi bozmak ve **prangalarından kurtulmak istediğimiz emperyalizmin boyunduruğuna bizi tekrar sokmak isteyen**, vazifelendirilmiş güruhla devam eden mücadele... Meşhur Alman General Carl Von Clausewitz "**Savaş politikanın başka araçlarla devamıdır**" dediği gibi savaş sadece cephede yapılmaz. Psikolojik harekattan iktisadi düzenlemelere, milli üretimden tüketimin denetlenmesine kadar birçok alanı içine alan ve nihayetinde içine aldığı bütün noktaları etkileyen bir hadisedir savaş.

Bu çerçeveden bakınca, **özellikle askerimiz cephede savaştan içerden ve dışardan aleyhimize yürütülmek istenen psikolojik harekâta dikkat etmeliyiz.**

Çünkü bizi cephede yenemezler! **Tarihin de ispat ettiği gibi, şهادeti şeref bilen ordu için yenilgi diye bir şey yoktur.** Fakat askerin ve milletin maneviyatı bozulur, birliği dağıtılır ve ideali köreltilirse yenilgi gelecektir. İşte bunun farkında olan emperyalist haçlı güçler, **içimizdeki etki ajanlarını da kullanarak** sürekli bir dezenformasyon faaliyeti yürütmeye çalışıyor.

Barış istiyoruz hikâyesiyle güya savaş karşıtı tavır aldığını iddia eden güruhun, ülkemize yapılan saldırılar için, ABD ve Avrupa ülkelerinin PKK-PYD'ye verdiği silahlar için, katledilen yüzbinlerce masum insan için, 15 Temmuz işgal girişimi için herhangi bir kampanya yaptıklarını gördünüz mü? Göremezsiniz, göremeyeceksiniz, çünkü vazifeleri o değil...

Ordumuz savaş halindeyken cephede omuz omuza birlikte savaştığı ÖSO güçlerini terörist ilan eden CHP'li vekilin veya "Bizim için YPG terör örgütü değildir. YPG kendi vatanını kurtarmak için örgütlenmiş bir oluşumdur." diyen Kemal Kılıçdaroğlu'nun, aylardır teröristlere binlerce tır silah yollayan Amerika'ya karşı bir kampanya yaptığını duyduunuz mu? Duyamazsınız, duymayacaksınız...

Sokaklarda, kıyı köşelerde "savaşa hayır" adı altında gösteri düzenlemeye kalkarak açıkça PKK'ya destek veren, yıllarca bu milleti

‘antiemperyalizm’ masalı okuyarak kandıran, (haysiyetli istisnalar müstesna) emperyalizmle mücadele (!) etmek için Amerikan ordusu saflarında Türk askeriyle savaşıcak denli Türkiye düşmanı olan solcuların, “yahu **Türkiye emperyalist ülkelerin boyunduruğundan çıkmak için varlık yokluk savaşı veriyor. Bu savaşta milli bir duruşla ülkemizin, milletimizin, devletimizin yanında durmak antiemperyalizm gereği olarak bize düşer**” deyip buna göre tavır aldıklarını gördünüz mü? Göremezsiniz, göremeyeceksiniz...

Müptezel ruh simsarlarının ruhlarımızı iğdiş edip birliğimizi bozmaya dönük hamlelerini boşa çıkararak Devlet ve millet olarak, birlik içinde askerimizin yanında tavrımızı ortaya koyduk çok şükür. Anadolu insanının doğal bir ferasetle “**savaştayken birliği bozan, askeri güçten düşüren haindir**” tavrından dolayı bu etki ajanlarının faaliyetleri tesirsiz kalmakta. Askerimiz çok şükür hedeflediği şekilde ilerliyor. Fakat hepimiz biliyoruz ki **bu uzun soluklu bir savaş. Karşımızda yedi düvel haçlı orduları var ve mücadele sadece cepheyle sınırlı değil.**

Ülkemizi kuşatıp parçalamak isteyen emperyalist devletlerle her gerginlikte “bizden görünenlerin” arkamızdan hançer vuracağını düşünerek mücadele etmek gücümüzü kıracaktır. Meslek odası, STK veya siyasi parti, cemaat, hoca veya adı sanı ne olursa olsun, bu milletin varoluş kavgasında arkamızdan kuyu kazan, Allaha, İslam’a, vatana ve millete düşman bu etki ajanlarını temizlemezsek Allah korusun mücadelede zafiyetin önüne geçemeyiz. Bedel ödemedi hiçbir şey olmayacağını da bilerek, milletin dirayetli duruşundan dolayı sesleri şimdilik çok çıkmayan ama **ellerini ovuşturarak Mehmetçiğin tabutlarla dönmesini bekleyen ve milletin maneviyatını bozarak içerden karışıklığa zemin hazırlayan bu hain güruhun başı geç olmadan artık ezilmelidir. Birlik ancak bu şekilde sağlanır. Ve birliğimizi tesis ettiğimizde bizi durduracak hiçbir güç yoktur. Vesselam.**

MİLAD / Sefa SAYGILI

Nafaka Rezaleti

Ünlü bir basketbolcu mahkeme kararı ile manken eşinden ayrıldı. Medyadan takip ettiğimize göre mahkeme ayrılan kadına 1 milyon 350 bin lira nafaka ödenmesine ve ayrıca her ay 10 bin lira nafaka bağlanmasına karar verdi. Üstelik bu nafaka, enflasyon oranı ile günün şartlarına göre kadın yeniden evlenmedikçe ömür boyu devam edecek. Bir hastamın başına gelenler bunu hatırlattı bana. Daha 26 yaşındaki bu genç görücü usulle evlenmiş. 6 ay nişanlı kalmışlar. Evlenmesine bir iki hafta kadar kala müstakbel yuvalarına eşya alırken kızıdaki dengesizlikleri fark etmiş. “Çok kararsızdı. Sürekli fikir değiştiriyordu. Annesine soruyor, o ne derse tamam diyordu. Bazen de grip laflar ediyordu.”

Ailesine bu kızla evlenmek istemediğini söylemiş. Ancak nikâhta keramet var denilerek vazgeçirmişler. Davetiyeler bile basılmış, ev tutulmuştu. Mecbur kalmış evliliğe. Evlenmiş ve ancak 1 ay dayanabilmiş. “Tam bir felâketti o günlerim” diye açıklıyor beraber geçirdikleri o bir ayı. Karısının davranışları ve tuhaf sözleri karşısında sinir krizi geçirmiş ve elini duvara vurmuş, ayakları üzerinde zıplamış. Eşi de kendisine şiddet uygulayacağından korkmuş ve baba evine dönmüş apar topar. “Hâlbuki kesinlikle ona şiddet uygulamak bir yana, yaptığı anormal hareketlere rağmen kırıcı bir laf bile etmedim” diyor hastamız. Anlaşmışlar ve ayrılmaya karar vermişler.

Derken mahkemedi yazı gelmiş. Ayrılmak üzere olduğu eşi maddi ve manevi tazminat olarak 500 bin lira para ve aylık 10 bin lira nafaka istiyormuş. “Ailemin maddi durumu iyi ama ben öğrenciyim ve asgari ücretle de babamın yanında çalışıyorum” diyor. 1 aylık evli kalmışlar ancak mahkemenin tayin ettiği nafakayı kadın evlenmedikçe ömür boyu ödeyecek olmanın moral bozukluğu içinde genç hastamız.

“Rabbim sana yardım etsin, ne kadar zor bir durumla karşı karşıyasın” deyince bir arkadaşının başına geleni anlattı. Eşinden

ayrılan arkadaşı mahkemenin belirlediği nafakayı zorlukla yıllarca ödemiş. Ancak işini kaybedince iki ay maddi durumu da olmayınca nafakayı yatıramamış. Ayrıldığı eşi mahkemeye bildirmiş ve hapse atmışlar. Bu anlattıklarım da yanlış giden bir şeyler olduğu görülüyor mu? Yöneticilerimiz bu faciaya el atmak zorundadır.

GÜNEŞ /

Ahmet YENİLMEZ

Osmanlı'da Milliyetçilik Vardır Kılıçdaroğlu!

Ne günlere kaldık Ya Rab!

Daha dün bizleri milliyetçi kimliğimiz yüzünden “**Kafatasçı, ırkçı**” ilan edenler meğer ne milliyetçiymişler de haberimiz yokmuş(!)

Televizyonda haberleri izlerken küçük dilimi yutacaktım neredeyse!

Milliyetçilik fikir sisteminin abide şahsiyetlerinden merhum Nihal Atsız, milliyetçilik fikir sisteminin Başbuğ'u merhum Alparslan Türkeş ve arkadaşlarını tabutluklara atan (1944), akla hayale gelmeyecek işkenceler uygulayan CHP meğer ne de milliyetçiymiş(!) Koalisyon ortaklığı görüşmesinde bile milliyetçilere, “**Eli kanlı**” diyecek kadar ileri gidenler (Rahşan Ecevit 1999) ne tez milliyetçilerin mübarek ellerine bulaştırdıkları kanı göremez oldular da başımıza milliyetçi kesiliyorlar!

Şimdilerde CHP Genel Başkanı Sayın Kılıçdaroğlu çıkmış kürsüye milliyetçilik taşıyor! Buna ne denir bilmiyorum ancak bildiğim bir şey var ki, ola ki ilerleyen zamanlarda Sayın Kılıçdaroğlu ve herhangi bir CHP'li, milliyetçilere geçmişte olduğu gibi iftiralarda bulunursa bunun adı siyasi iki yüzlülükten de öte bir şey olur!

Üstelik de Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ı hedef göstererek sözde milliyetçilik(!) taslamıyor mu?

Neymiş efendim, Sayın Cumhurbaşkanımız milliyetçiliği ayaklar altına almışmış!

Sayın Kılıçdaroğlu, Sayın

Cumhurbaşkanımızın ve dahi bütün

milliyetçilerin ayakları altına aldıkları, hatta komünizmden de daha fazla aldıkları şey ırkçılık diğer adıyla da sizin ve avnenizin isim ortağınız olan Nasyonal sosyalizmdir!

Burada Sayın Kılıçdaroğlu ve CHP zihniyetinin bilmedikleri şey milliyetçilerin her birinin Müslüman oldukları ve inançlarının, ırkçılığı yani Nasyonal sosyalizmi yasakladığı gerçeğidir! Sayın Kılıçdaroğlu milliyetçilik ve milliyetçiler hakkında bilgi edinmek isterlerse, onlara bu fikir sisteminin fikir babalarından merhum Seyyid Ahmet Arvasi'nin üç ciltlik “**Türk İslam Ülküsü**” adlı kitabını kendilerine tavsiye edebilirim.

Sayın Kılıçdaroğlu konuşmasının devamında da, “**Osmanlı'da millet mi vardı**” iddiasına ne demeli?

Azıcık zahmet etse de en azından iki kitap okusa, hadi okumadı diyelim bu konuları bilen yakınında bendenizin de yakinen tanıdığı insanlardan bir fikir alsın! **Mesela batılı kaynaklara baksa, batılı kaynaklarda da Osmanlı Devleti'nin bir Türk devleti olarak yer aldığını görecektir!**

Bakınız Sayın Kılıçdaroğlu, içinde bulunduğumuz 2018 yılı 34. Osmanlı Padişahı Sultan II. Abdülhamid Han'ın ölümünün 100. yılı (10 Şubat 1918), gerçi siz merhum Sultan II. Abdülhamid Han'a “**Kızıl Sultan**” dersiniz! İşte sizin, “**Kızıl Sultan**” milliyetçilerin ise, “**Gök Sultan**” dedikleri merhum Abdülhamid Han'ın vasiyeti nedir bilir misiniz? Cennet mekân 34. Osmanlı Padişahı Halife Sultan II. Abdülhamid Han milletine der ki, “**Şu iki şeye dikkat ediniz: Borç ve asli unsura! Asli unsur Türk milletidir, eğer asli unsur ile oynarsanız içinizdeki azınlıklar içten ve dıştan aldıkları destekle başımıza çok büyük dertler açarlar!**”

İşte, Sayın Kılıçdaroğlu'nun yaptığı düpedüz algı operasyonudur!

Çünkü sayın Kılıçdaroğlu'nun çıldırdığı şey, Sayın Cumhurbaşkanımızın ilk iş olarak İMF borcunu ödemesi ve milliyetçilerle kol kola yürüme tercihidir!

YeniAKİT /

Ali KARAHASANOĞLU

3 Milletvekili ile CHP Kafası Özeti!

Sözümona anamuhalefet partisi..
Yani, iktidara en yakın parti.. Hele hele..
İktidarın sürekli icraat yapmasından kaynaklı olarak otomatikman aşınmasından fırsatla..
“Haydi bu sefer de bunları deneyelim” diyenlerin oyları ile..
İktidara gelmek için en yakın aday olan siyasi parti CHP’nin, haline bakın..
Bir milletvekili çıkmış, “şeriat andı” diye bir şey uydurup, soru önergesi veriyor..
Dün sabahtan akşama kadar, “Şeriat andı ile ilgili soru önergesine, TBMM Başkanlığı ‘Özel hayatır’ diyerek iade etti” haberlerini okuyorum..
Şeriat andı ne imiş?
“Özel hayat” diye niye iade edilmiş, merakımdan çatlayacağım..
Çoğu solakların internet sitelerindeki bu haberin bir tanesinde bile, “şeriat andı”denilen yeminin metni yoktu.. Çatlamadan, eski tarihli habere geçip, metni buldum. Ne imiş biliyor musunuz, “şeriat andı/yemini” denilen şey. Buyrun birlikte okuyalım: “Aleyküm selam. Bu ne güzel kelim. Yaşasın İslam. Elimizde Kur’an. Kalbimizde iman, bir Allah’a inanan Müslüman’ız Müslüman. Ayrılmayız bu yoldan. Hep doğru yoldan. Kitaba sünnete sarılan, emirlerini yapan, yasaklardan kaçınan Müslüman’ız Müslüman.” Affedersiniz, bunun neresi şeriat yemini? Neresi yemin? Kime, ne yemini ettiriliyor ki, “Yemin” diyorsunuz?
“Aleyküm selam, bu ne güzel kelim?”dan niye rahatsız oluyorsunuz ki? Ne istiyorsunuz, “Good morning” denilmesini mi?
Yoksa “Günaydın” denilmesi, çok hoşunuza gidiyor, “Aleyküm selam”denildiğinde, Voyvoda’nın kazığına oturtulmuş gibi mi hissediyorsunuz, kendinizi?
Veya soralım, “Yaşasın İslam” denilmesinden, niye rahatsız oluyorsunuz? “Yaşasın Hristiyanlık” denilmesini mi istiyorsunuz? Ya da, “Yaşasın ateizm” denilmesini mi istiyorsunuz? Hiç uzatmaya gerek yok..
Bu Barış Yarkadaş, AK Partili olsa, AK Parti’ye bu kadar oy kazandıramaz..
Barış Yarkadaş’ın bu soru önergesini CHP’liler ne kadar çok haber yapıp kamuoyuna ulaştırırlarsa,

ben garanti veriyorum, gelecek seçimde oyları da o kadar azalır..
CHP’li olmayanlar için sorun değil ama..
CHP’li şapşallar da bunun farkında değil..
Büyük bir maharetmiş gibi bir de kendi partilerinin resmi internet sitelerine bu rezil soru önergesini koymuşlar..
Ahmaklığa doymamışlar..
Bir başka CHP milletvekili..
Sezgin Tanrıkulu..
Türkiye’de OHAL ilan edildiği şu dönemde dahi..
Bakın CHP milletvekilinin sorunu ne imiş?
Ki, şu soru önergesini vermiş: “Ankara Yüksel Caddesi’nde bulunan İnsan Hakları Anıtı, uzun bir süredir gözaltında tutulmaktadır.”
Önce şaşırdım..
“Barış Anıtı nasıl gözaltına alınmış ki?” diye arkadaşlara sordum.
Hatta, “Adı ‘Barış’, soyadı ‘Anıtı’ diye birisi var da, biz mi bilmiyoruz. Sezgin Bey ne demek istiyor acaba” diye araştırdım.
Meğerse, Barış Anıtı birisinin adı ve soyadı değilmiş..
Tahmin ettiğimiz gibi bir “anıt” mış..
Ve o anıtın yakınında da, güvenlik önlemleri kapsamında, şimdi bir polis bariyeri kurulmuş..
Sezgin Bey’in rahatsızlığı, OHAL ilan edilmiş bir Türkiye’de.. 250 insanın şehit olduğu bir darbe teşebbüsünden çıkmış Türkiye’de.. Başkent’te..
Halkın yoğun olarak bulunduğu bir alandaki polis bariyerinden rahatsızlık olmuş..
PKK’nın yollara mayın döşemesinden rahatsız olmayan..
Teröristlerin Ankara’nın ortasında halk otobüsünde bomba patlatıp sivilleri ve çocukları öldürmesinden rahatsızlık duymayan Sezgin Bey. Şimdi bombalara, teröristlere karşı önleyici anlamda kurulan polis bariyerinden rahatsızlığını ifade ediyor.
“Ah ah.. Bu bariyer olmasa.. PKK’lı arkadaşlar(!), halkın içine katılıp, bir bomba patlatsa, ne iyi olur” mu diyor acaba? (Onun böyle bir temennisi olmasa da, biz “Allah korusun” demiş olalım.). Kendince gerekçe olarak da, şunları aktarmış, Sezgin Bey:
“Barış isteyenlerin, hakları için mücadele edenlerin yaklaşmaması için anıtın çevresi polis bariyeri ile çevrilidir.” Eeee..
Ne olur, anıtın çevresi polis bariyeri ile çevrilirse? Kıyamet mi kopar? Anıt orda duruyor işte..
Derdin nedir senin?
Veya, Türkiye’nin sorunları konusunda, her şey bitti, “Barış Anıtı’nın çevresindeki polis bariyerinin kaldırılması” mı kaldı, tek sorun olarak?

Özellikle belirteyim..

Daha iki ay önce, çok yakın bir arkadaşımı, bir lokanta içinde uyuşturucu hesaplaşması sebebi ile kaybeden bir kişi..

Polis bariyerinden niye rahatsız olur, hayret ediyorum..

CHP aleyhine çalışan, CHP'li üçüncü milletvekilimiz de, Öztürk Yılmaz..

Beyefendiyi kimse tanımazdı.. DAES, rehin aldı.. MİT büyük bir başarıya imza atıp, elçilikteki Öztürk Yılmaz ve beraberindekileri tereyağından kıl çeker gibi alıp, kurtardı..

O olayı canlı olarak şahidi olan Öztürk Yılmaz, "AK Parti yönetimindeki hükümete bir borcum var" diyeceğine..

Orda burda afra tafra yapıp, ahkam kesiyor..

Neyse ki, Dışişleri Bakanı Mevlüt

Çavuşoğlu ağzının payını verdi, "DAES bunu rehin aldığında, görevini söylememiş, kimliğini gizlemiş" açıklaması yaptı..

Bu gerçeğin altında ezilen Öztürk Bey, "O şartlar altında başka ne yapabiliyordum ki?" türünden havayı yumuşatacak bir şeyler söyleyeceğine..

Daha da elektrikle direcek laflar ediyor, Türk askeri ile aynı safta PYD'ye karşı mücadele eden ÖSO'ya laf çakıyor..

Bir anlamda, CHP'nin, terör örgütlerine karşı Türk askerine yardım edenlere bu partinin milletvekillerinin bakış açısını deşifre etmiş oluyor..

PYD'ye karşı savaşan ÖSO kötü ise..

Ne yapılmak isteniyor?

Çaktırmadan, PYD'ye destek verilmiş olunuyor..

Başka bir anlamı var mı, bunun?

Sonuç itibari ile..

CHP milletvekillerinin yaptıkları, CHP'nin oylarını daha aşağıya çekmekten başka bir şey değil..

Kimisi toplumun büyük çoğunluğunun dinine laf çakmaya çalışır..

Kimisi, devletin güvenlik güçlerinden rahatsız olur..

Kimisi de, Türkiye'ye savaş açan terör örgütlerine dolaylı destek verir..

Bu şartlarda, AK Parti kazanmayacak da kim kazanacak?

Kökten CHP'li Leyla Tavşanoğlu bile, "Tayyip Erdoğan % 51'i aşar" demesin de, ne desin?

Koalisyon ortaklığı görüşmesinde bile milliyetçilere, "Eli kanlı " diyecek kadar ileri gidenler (Raşan Ecevit 1999) ne tez milliyetçilerin mübarek ellerine bulaştırdıkları kanı göremez oldular da başımıza milliyetçi kesiliyorlar!

YeniAKİT /

Abdurrahman DİLİPAK

Farklı bir 15 Temmuz Senaryosu

15 Temmuz'a bir de şu açıdan bakın. O gün yaşananlarla ilgili gerçek bildiğimiz birçok şey gerçek değil.

Kesin olan bir şey var: Evdeki hesap çarşıya uymadı.

Darbe planlandığı gibi olsaydı, bombalama olmayacaktı. Darbenin başarılabilmesi diye bir ihtimal sözkonusu değildi. Erdoğan yakalanmış ve sabaha kadar birçok kişi gözaltına alınmış olacaktı.

Gün doğduktan sonra darbeye karşı ikinci bir kanat çıkacak ve darbecilerin görevi sivillere devretmesini isteyeceklerdi. Darbeciler zaten "Yurtta sulh" için yola çıkmışlardı. Görüşmeler başlayacak ve sonunda darbeci subaylar, darbecilerin yargılanmaması şartı ile görevi bir milli mutabakat hükümetine devretmeyi kabul edeceklerdi.

Bir diğer şart, Erdoğan ve işbirlikçileri, darbeye sebep olanlar yargılanacak, bazı siyasiler hakkında oluşturulacak dosyalar ise Uluslararası Ceza Mahkemesine intikal ettirilecekti.

Bu arada Fetullah Gülen büyük bir törenle İstanbul'a gelecek "Yurtta sulh, cihanda sulh" çağrısı yaparak, özür dileyen, itirafta bulunanlar için af çıkarılmasını isteyecekti. Senaryo hazır. BOP Adana'daki İncirlik üssü üzerinden 22 ülkenin sınır, rejim ve iktidar yapılarını değiştirmek için harekete geçecekti. TSK ABD'nin emrinde, bugünkü PYD'nin yerini alacaktı.. Kürtlere özerklik verileceği için onlar Güneydoğuda, Kuzey Irak ve Suriye'de yeni bir devletin inşası için yola çıkacaklardı..

Kıbrıs sorunu diye bir sorun kalmayacaktı.

Ermenilere tazminat ödemeyi kabul ettiğimiz için o iş de sorun olmaktan çıkacaktı.

Aslında Ankara'da kurulacak "Milli mutabakat hükümeti"ne düşen fazla bir iş kalmayacaktı.. İstanbul, yeni hilafet merkezi, dinlerarası diyalog merkezi olarak yeniden dizayn edilecekti.

Şu anda iktidar çevresinde dolaşan ya da yedek olarak bekleyen birileri, “nasıl olsa gerçekleşecek” böyle bir darbe sonrası, hem kendilerini kurtarmak, hem de iktidarda yer alarak eski dostların daha fazla zarar görmesini engellemek için devreye gireceklerdi.

Sahi, o gün, o önde gelen siyasetçiler, üst düzey bürokratlar neredeydiler, kimlerle beraberler, ne düşünüyorlardı..

Bir başka senaryoya göre, darbeden hemen sonra iki ayrı muhalefet örgütlenecekti. Bir kısmı demokrasi isteyen liberaller, daha sonra onlarla masaya oturup uzlaşma sağlanacaktı. Bir kısmı ise radikal, şiddet yanlısı muhalifler.. Böyle bir senaryo gerekti ki, birileri bu bahanenin arkasına saklanarak infaz edilebilirler. Ya da böyle bir şeyle ilişkilendirilerek uzun süre hapisanede tutulabilirler..

3 şeyi ön görmediler:

1-Halkın sokağa çıkması

2-Halisdemir’in darbeyi yönetecek haini alınının çatından vurması

3-Erdoğan’ın sağ salim havaalanına inmesi

Bu arada 3 şey oldu:

1-Halk sokağa çıkınca hareket erkene alındı.

2-Harekat erkene alınınca oryantasyon sağlanamadı ve kontrolü kaybettiler.

3-Kaybetme ve cezalandırılma korkusu ile şiddete başvurdular, TBMM, Beştepe, Emniyet, Türksat’ı bombaladılar.

ABD de, FETÖ de bu işin şokunu hâlâ atlatamadılar. Her şey altüst oldu.

Şimdi üç şeyden korkuyorlar:

1-Çeyrek asırlık bir senaryoda gelinen noktada, taraf ülkelerin iç politikalarında krize sebep olabilir.

2-Bu senaryonun devamı olan BOP çerçevesindeki 22 ülkede meydana gelen siyasi boşluk uluslararası dengeleri altüst edebilir.

3-Bu kadar büyük ülke ve kişiyi ilgilendiren, bu kadar büyük bir ekonomiyi içinde barındıran bu projeyi nasıl tasfiye edecekler.

Kontrol dışı kalan unsurları nasıl kontrol altına alacaklar. Deşifre olan FETÖ, DAESH, PYD-PKK ilişkilerini nasıl gizleyecekler.

Bu iş sadece ABD, İngiltere, İsrail, Almanya ve Vatikan’ı vurmayacak, NATO’yu da vuracak,

AB ülkelerini de vuracak. Doğrudan ve dolaylı olarak, Avrupa dışında da, daha birçok ülkenin başını ağrıtabilecek bu olay..

İçerideki tatlı su AKP’lileri darbeyi erken öğrendiler. Onlara göre yapacak bir şey yoktu. ABD ve NATO işin içindeyse, İngiltere işin içindeyse böyle bir darbenin başarılmama ihtimali yoktu. Karşı çıkmak kan dökülmesine ve krizin derinleşmesine, hatta ucu iç savaşa kadar gidecek bir çatışmaya sebep olabilirdi. Onun için susmak gerekli idi. Bu şekilde darbecilerle diyalog kurarak bazı kazanımlar elde edilebilirdi. Hatta Erdoğan kurtarılabilirdi. AK Parti’nin açık kalması sağlanabilirdi. Eğer açık kalamayacaksa, yeni bir oluşum için birilerinin sessiz kalması gerekiyordu.

Sonuçta o ılımlı AKP’liler, Gülen döndükten sonra kendisi ziyaret edip, sulh etmek için masaya oturmak için açık kapı bırakmalıydılar. Bu senaryonun adı “Fabrika ayarlarına geri dönmek” olacaktı. ABD, AB, NATO ve İsrail’le uyumlu, Vatikan’la birlikte, NATO ve AB çizgisinde, demokrasi yolunda uygun adım politikası izlenecekti.

Bu çevrelere göre direnmek, ülkeye de, AK Parti’ye de zarar verebilirdi. Hatta Erdoğan da bu işten büyük zarar görürdü.

Bu senaryo doğru ise, kimdi o ılımlı AKP’liler! O gün neredeydiler ve kimlerle beraberler. Eğer bu iddia doğru ise, AK Parti önce yeni yol haritasında bunlardan kurtulması gerek.

Bu senaryoda politikacılar, üst düzey bürokratlar, akademisyenler, STK temsilcileri ve gazetecilerin de adı geçiyor. İşadamlarının da adı geçiyor.

Bana biraz abartılı bir senaryo gibi geldi ama bu senaryo gerçekle bire bir örtüşmese bile, içinde önemli gerçeklerin ipuçlarını taşıdığını düşünüyorum.

En azından bize anlatılan diğer 15 senaryodan gerçeğe uymayan puzzle parçalarının yerine bu senaryodan parçalar bulup ekleyebilirsiniz. Belki o zaman gerçeğe biraz daha yaklaşmış oluruz.

15 Temmuz’un dış bağlantıları gündeme gelmedi daha. Tamam da içerideki uzantıları tam aydınlatıldı mı ki! Selâm ve dua ile..

Diriliş Postası / Hasan TAŞKIN

Milli Birlik ve İttifak!..

Zeytin Dalı operasyonunda kahramanlarımız ezilmişin, mazlumun hakkını geri almak için destan yazarken, diğer yandan da Türkiye seçimlere dönük çalışmalar yürütüyor. Türkiye yeni bir milli mücadele dönemine girdi. Dolayısı ile milli birlik ve bütünlük bu anlamda çok önemli. İçte ve dışta hainlerin tamamen süpürülmesi için milli birlik ve beraberliğin önemi her geçen gün daha da artıyor. Ancak, önümüzdeki seçim sürecinde bu süreç siyasi partilerin ittifaklarına yol açacak.

AK Parti ve MHP'den 6 kurmayın, seçim ittifakı ve yerel seçime yönelik yasal düzenlemeler için yaptığı çalışma bir hafta içinde liderlere sunulacak aşamaya getirilecek. Birkaç gün önce yeniden bir araya gelen ittifak ekibi, genel seçim ittifakının çatısını tamamladı. Yerel seçimde ittifakla ilgili yasal düzenlemeye de ihtiyaç duyuluyor.

Siyasi partilerin ittifak yapmalarının önünü açan yasal düzenlemenin çerçevesi konusunda büyük oranda anlaşma sağlandı. Önümüzdeki günlerde bu konular daha da netleşecek. Büyük Birlik Partisi'nin de bu ittifakta olacağı muhtemeldir. Bu konuda da ön anlaşmanın sağlandığı biliniyor.

Saadet Partisi'nin de bu ittifakta yer alabileceği kulislere konuşuluyor. Henüz yetkili ağızlardan böyle bir ittifak ile ilgili net söylem ortaya konmasa da duyumlar bu yönde.

Yerel seçimlerin 2019 Mart ayında yapılacak olması nedeni ile siyasi partilerde yerel seçim hesapları da yapılmaya başlandı. Aday adayları da şimdiden içten içe çalışmalar yürütmeye başladılar.

Ortaya çıkacak ittifak anlaşması ve peşinden çıkacak buna uygun yasa ile 2019 yerel seçim sürecinin de startı verilmiş olacak. Siyaset daha da ısınacak. Saflar netleşecek.

Milli ittifak ile Türkiye üzerinde oynanan tüm oyunların bertaraf edileceğine inanıyorum.